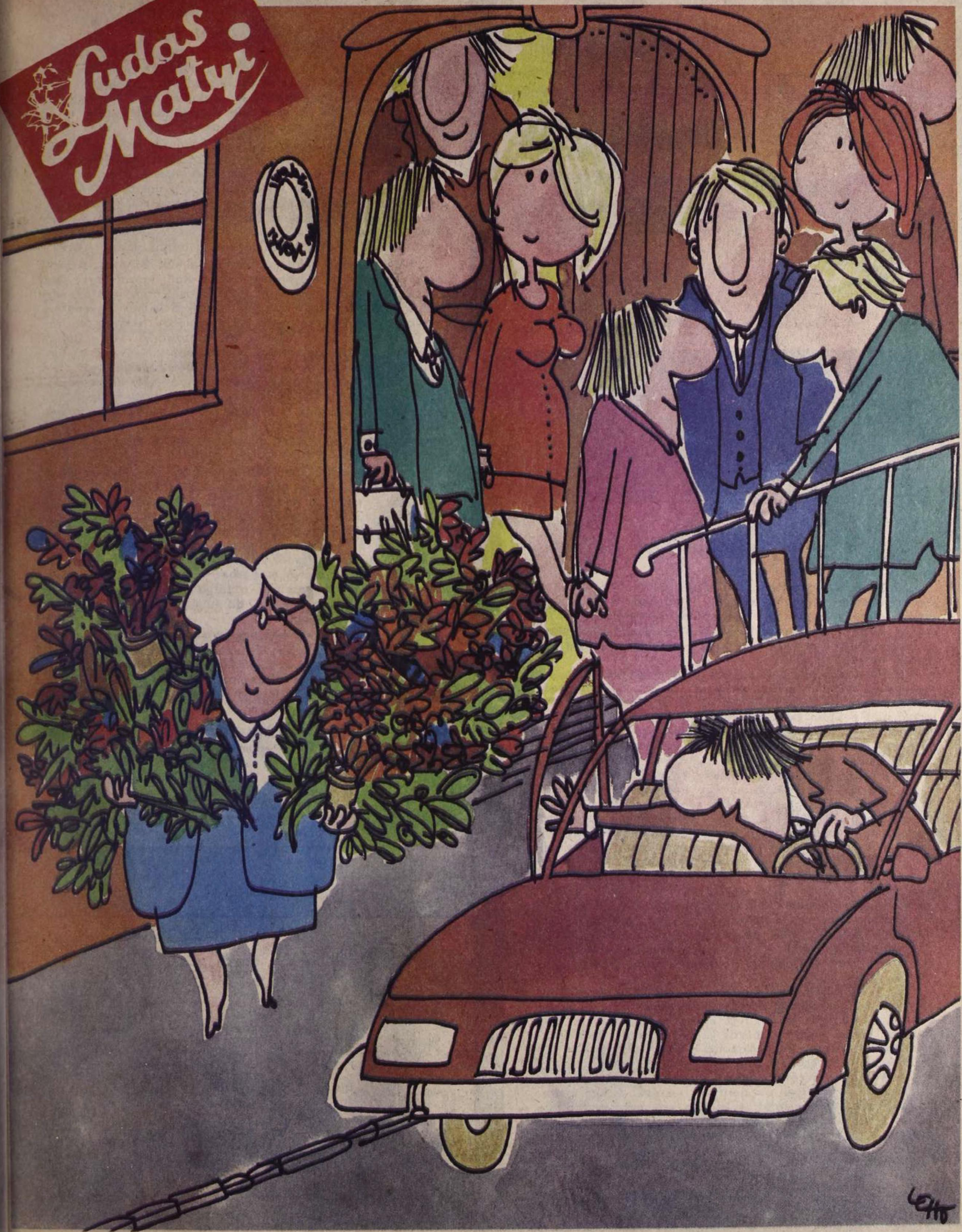
42. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM · Ára: 3,80 Ft · 1986. JÚNIUS 4.

Ludas Matyi

PEDAGÓGUSNAPON

– Üljön be, Klári néni, elviszem a metróig!

EX KATEDRA – REVÜNK A 8–9. OLDALON

mondjuk a magunkét

REMÉNYTELEN ESET

– Sajnos, borosüveget nem váltunk vissza...

Pelé csak egy van?

Öreg csatár nem vén csatár. Lám, Pelé, a háromszoros világbajnok futballfenomén is fölajánlotta szolgálatait Tele Santana szövetségi kapitánynak. Azt mondta, 3 hét alatt föl tudna készülni, és ha csak fele vagy harmadmeccsre is, de hasznos tagja lehetne a csapatnak.

Tessék, hát a brazil válogatott házatáján is föl-föltorlódnak a generációk, akár a magyar társadalomban. Pelé mester 46 éves, nem fiatal már, de még nem is öreg, és íme, most keresi a helyét az életben. Nehéz a dolga. A jövő már nem egyértelműen az övé, ahhoz nem elég ifjú már, múltja, bár több mint dicsőséges, még nem olyan régi, mintha kétszer olyan régi volna. Maradna hát neki a jelen, s ezért kéredzkedik, ha csak töredékidőre is, a csapatba.

Pelé szegény, mint említettem, elmúlt 26 éves, s ezért nem válthat már úgynevezett Inter-Rail igazolványt sem, amely 8200 forint ellenében arra jogosít, hogy gazdája egy álló hónapig a nyugat-európai vasutakon immár ingyenesen, a magyar szakaszon pedig 50 százalékos jeggyel utazhat. Ez idáig rendben. Csakhogy Res-igazolványt sem kaphat, amellyel szintén nagy vasúti kedvezmény jár – a 60 esztendőn felüli nőknek és a 65 évnél idősebb férfiaknak. Pelé nem válthat ifjúsági betétkönyvet (már), és nem válthat nyugdíjas mozibérletet (még). Húsz éve várja, hogy nyugalomba vonuljanak azok, akik a hivatali szamárlétrán előtte állnak, és még nem került igazán közel a volánhoz, de már ott liheg mögötte a következő generáció, amely, érthető okokból nem akar szintén 20 évet várni. Torlódás.

Pelé már a KISZ-be sem léphet be – itt is 26 év lett a korhatár. Ez persze – amint azt a kongresszuson is hangsúlyozták – nem azt jelenti, hogy a KISZ leveszi a kezét az idősebb fiatalokról, csupán azt, hogy teljesen indokoltan a fiatalabb fiatalok felé fordul. Elhangzott az is, hogy minálunk a felnőtté válás természetellenesen lassú folyamat. Jelenleg például 126 ezer 30 évnél idősebb tagja van az ifjúsági szövetségnek. Az is játszva megeshet, hogy apa és fia egy és ugyanazon alapszervezetnek a tagja, ami a családi összetartásnak ugye szép példája, de mi lesz, ha majd az unoka is bebocsátásért kopogtat...

Pelé szegény tehát kapaszkodna. Csapatot keres. Helyet a Nap alatt. Ő is szívesen fogadna például olyan betétformát, amely megőrzi a reálértékét. A KISZ és az OTP vezetői ugyanis tárgyaltak ilyesmiről, arról, hogy a kamat mindenkori felső határát a lakásár emelkedés mértékéhez igazítják. Ez bizony nagyon elkelne. A fiataloknak. Is.

Pelé jelentkezését Santana szövetségi kapitány, mint tudjuk, elutasította. Meglehet, a brazilok nélküle is világbajnokságot nyernek.

Kérdés, milyen áron.

Münz András

Biztos ami miniszteri biztos

Olvastam a napilapokban, hogy bemutatták a leendő dorogi égetőmű miniszteri biztosát. Megnyugtató hír ez, mert emlékezetem szerint ahol az utóbbi években miniszteri biztosok működtek, ott minden kész lett időre – vagy még előbb –, megfelelő volt a minőség, vagyis tisztességes munkáról lehetett beszélni.

Sajnos, ma még nem tudunk minden építkezés és más gazdasági művelet mellé miniszteri biztost állítani, pedig helyenként nagy szükség lenne rá. A 07 Magazin című kiadványból például arról értesültem, hogy a Fővárosi XII–I. Kerületi Ingatlankezelő Vállalat néhány egykori vezetője, s egy-két ügyeskedő szerencselovag jó két esztendő alatt közel százmillió forintnyi kárt okozott a népgazdaságnak. Ha a miniszteri biztos állt volna mögöttük, nyilván nem vesznek fel nagy összegeket háromszor is egy ház tatarozásáért, amit egyébként ki sem tataroztak. De e két kerületben ott sem jártak jobban, ahol megkezdték a tatarozást: a Kiss János altábornagy utca 26. számú házat például lassan egy évtizede javítgatják, de néhány lakó idegrendszeri bántalmain kívül más eredmény még nemigen mutatkozik.

Nem ártana miniszteri biztos a hazai rajzszeggyártásban sem. Igaz, egy doboz rajzszeg ára meg sem közelíti a XII–I. Kerületi Ingatlankezelő Vállalat néhány korrupt illetékese által okozott kárét, ám a forgalomban lévő magyar rajzszeg minősége hasonló, mint az említett vállalat tatarozásaié. Száz rajzszegből mintegy ötven használhatatlan, többek között azért, mert hegyük már újonnan olyan, mintha használták volna.

Nagy szükség lenne miniszteri biztosokra a vendéglátóiparban, a kereskedelemben, az építőiparban, az oktatásban, a szociális ellátásban, stb., stb. Éppen ezért javaslom, hogy hozzanak létre miniszteri biztos képző szakközépiskolákat, s miniszteri biztosi egyetemet, ahol a rektort egy miniszteri biztos felügyeli. Ez egyben garanciát jelentene arra, hogy az egyetemi hallgatókból valóban miniszteri biztosok, s nem autómosók, londinerek és portások lesznek. Ehhez persze a jövedelmek elosztásánál is kellene egy miniszteri biztos, aki ügyelne arra, hogy az autómosók, londinerek és portások azért mégse keressenek ötször annyit, mint az egyetemet végzett miniszteri biztosok.

Vezda János

– Ez a csirke nincs rendesen megsütve!

Itt és most...

– Igazgató elvtárs, itt van az a dolgozónk, akit a múltkor el tetszett bocsátani, és érdeklődik, hol veheti fel a munkanélküli segélyt...

– Magánhajó megfelel?

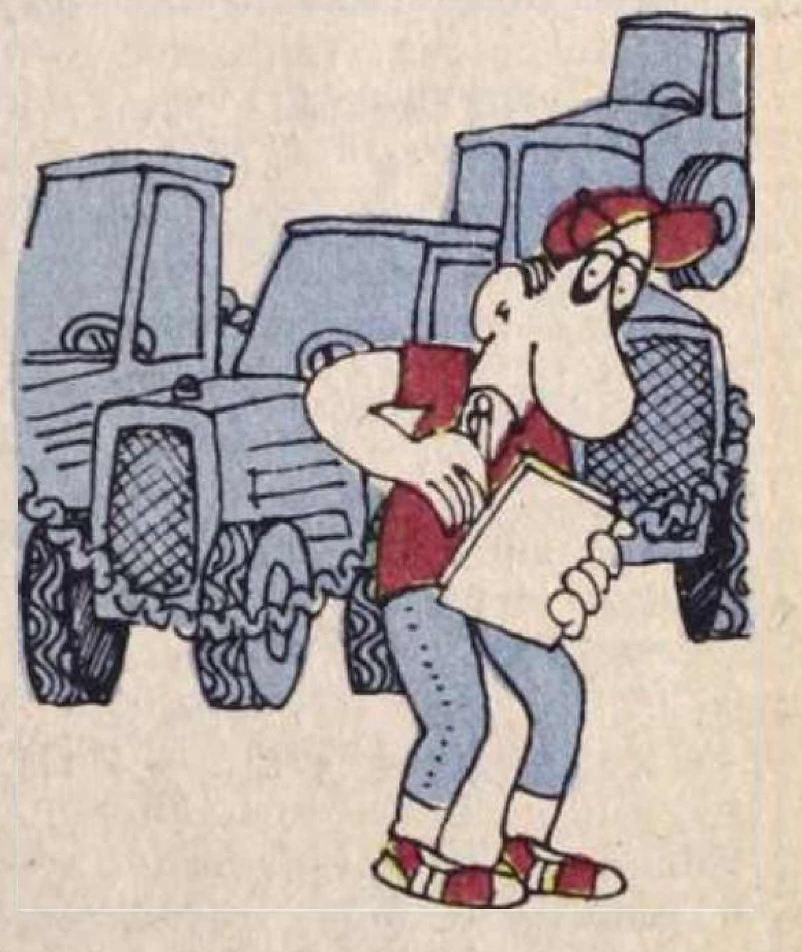
– Maguk pillanatnyilag mit nem tudnak megfizetni? A benzint, vagy a vonatot?

– De mit fogunk mi keresni mint nyugdíjasok?

A vasfüggönyön túlról jelentem

(KIKÜLDÖTT MUNKATÁRSUNK TUDÓSÍTÁSA BURGENLANDBÓL)

Már két napja Győrben dekkolok és próbálom megtudni, hogy szabad-e Nickelsdorfnál betörnöm Ausztriába. Mindenünnen jelentős traktorösszevonásokról kapok hírt. Az Útinform a Prága—Karlovy Vary—München—Salzburg útvonalat javasolja.

Egy győri CB-taxis jelenti, hogy ha 18 perc alatt odaérek, Sopronnál még átcsúszhatok a záron. A kocsimat látva azonban lemondóan legyint. Végül Pozsony felől sikerül egy Csedok-busz és egy magyar kamion között beslisszolnom osztrák földre. Fél perc múlva dübörögve zárul be mögöttem a hermetikus traktorzár.

*

A burgenlandi gazdák gyanakodva fogadnak. Csak akkor nyerem el bizalmukat, amikor a közeli hairigerben szemrebbenés nélkül felhajtok egy fél liter burgenlandi rizlingbort. Ebből láthatják, hogy mindenre elszánt vagyok. Még nem tudják, hogy ez csak tréning, ugyanis a nyáron Olaszországba készülök.

*

A traktorokból font vasfüggöny áthatolhatatlan. A kivezényelt osztrák rendőrök feltűnően türelmesek. Meg is kérdezem az egyiket, hogy mi az oka féktelen lojalitásuknak?

— Nézze, uram — kezdi az őrmester — mi egy demokratikus ország vagyunk. Aztán meg a gazdák követelése is teljesen jogos. Aztán meg az a nagy bajuszú, ott fenn azon a Fiatagri traktoron — az apám...

*

A helyzet teljesen reménytelen. A furfangos gazdák a szorosan egymás mellé slichtolt traktorokat még láncokkal is összekapcsolják. (Apró vigasz, hogy a láncszemeket Elzett-lakatok fogják össze.) Az élet azonban nem áll meg. A traktorblokád mellett takaros furgon, oldalán a felirat: Heiner és tsa. Szupererős láncok és acélsodronyok. Hitelkártyát is elfogadunk!

*

21 óra 45 perc. A gazdák zöme azt javasolja, hogy pöfögjenek haza, majd holnap folytatják. Egy ötven körüli gazda azonban lelkesítő beszédet rögtönöz, miszerint a zárat éjszakára fenn kellene tartani. Alkalmi informátorom beavat a titokba:

— A Hanzi azért ilyen elszánt, mert akar csinálni magának egy nyugodt éjszakát. A felesége ugyanis átugrott Győrbe bevásárolni!...

Az osztrák gazdák éberségének pillanatnyi lanyhulását kihasználva Hegyeshalomnál simán átlépem a határt.

Már hazai földön vagyok, amikor megszeppenve látom, hogy az út mentén, vagy féltucatnyi magyar traktor vesztegel. Csak nem valami ellenlépésre készülünk?

— Egy frászt — világosít fel a főagronómus —, hetek óta nem kapunk pótalkatrészeket...

Hál istennek, újra itthon!

Trunkó Barnabás

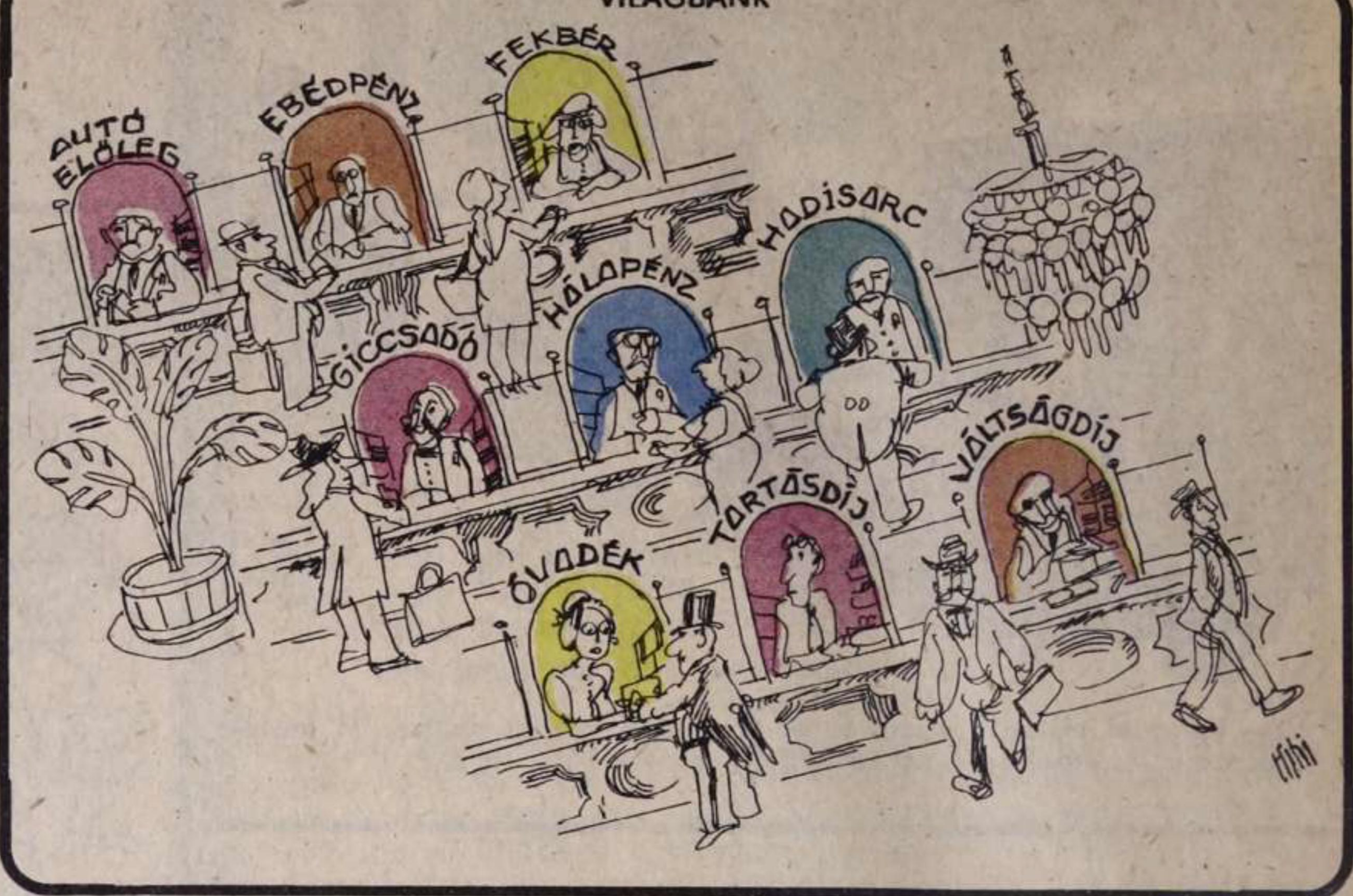
1686-ban vettük vissza Budavárát a töröktől

1986-BAN PEDIG AZ AUTÓSOKTÓL

CSEND A VÁRBAN

VILÁGBANK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mit olvasna legszívesebben, ha magányos hajótöröttként egy lakatlan szigetre kerülne?

— Egy hajóval érkező matróz hátára tetovált feliratokat.

SZILÁNKOK

ZÁR

— Vettem egy biztonsági zárat. Most már csak lakást kell szereznem hozzá.

MODERN IDŐK

— Ma vagyunk egyéves házasok. Biztos, ami biztos, ünnepeljük meg egyúttal a gyémántlakodalmunkat is.

SZERENCSE

Szerencsés ember az, aki a háromlevelű lóherének is úgy tud örülni, mint a négylevelűnek.

MONDÁS

Mindenütt jó de a legjobb máshol.

ÁLLAPOT

— Hogy vagy?

— Hetven éve tart a múló rosszullétem.

NŐI DOLGOK

— Ma a férjem kedvenc ételét főzöm: marhapörköltet galuskával.

— Biztos örülni fog.

— Nem hiszem. Négy éve Kanadában él egy manikűrösnővel.

ÁLDÁS

— Olyan kis, pisze orral áldott meg a sors. Alig érzem, hogy szennyezett a levegő.

ILYEN IS VAN

X.-nek bukott fia van. Mindig feljebb bukik.

MAGÁNY

— Képzelje, egyedül lakom egy tanyán. Sehol egyetlen szomszéd. Nincs, akivel pereskedjem.

KITÜNTETÉS

— Uram, megharapott a kutyája!

— Örüljön neki. Csak azt harapja meg, akit szeret.

HIRDETÉS

FUTBALLCSAPATUNK OLYAN, MÉLYLÉLEKTANBAN JÁRATOS PSZICHOLÓGUST KERES, AKI GÓLT IS TUD RÚGNI!

ELTŰNT DICSŐSÉG

Valaha lovasszobrot mintáztak róla. Ma már csak a lóra emlékeznek.

VÁGY

— Szeretetre, gyengédségre vágyom. Ezt, ha kell, pofonokkal is kiharcolom.

RAVASZ

— Ön mikor van odahaza?

— Ma semmi esetre sem, mert vendégeink jönnek.

Galambos Szilveszter

JÚNIUS

FULOP GYORGY:

Köszöntsük egymást gyerekek

2 HÉTFŐ Kármen, Anita	Ferihegyre fut be Kármen, ahol már a vámos vár benn. Vigyázz, Kármen, ne légy sáros, ez a vámos – magyar vámos!
3 KEDD Klotild	A szép Klotild palotának neve emlék csak a mának. Jött a lakásszövetkezet s a kockaház következett.
4 SZERDA Bulcsú	Bulcsu vezér. Amint illik, karrierje messze hírlik. Elérte a siker ormát . . . Ott hordja most fenn az orrát.
5 CSÜTÖRTÖK Fatime	Hadd kívánjon e kis ének nyugis férjet Fatimének. Bírják egymást, ahogy lehet . . . Ne úgy, mint a Közel-Kelet!
6 PÉNTEK Norbert	Ha nagy ember lennél, Nóri, nevednapján volna muri. Górék nyitnák rád az ajtót nem éntőlem kapnál sajtót.
7 SZOMBAT Róbert	Róberteknek példaképül Róbertbácsi tette szépül. Csóróknak mért ingyen levest. vett is házat, emeletest.
8 VASÁRNAP Medárd	Esős nevednapján, Medárd a napsütést nagyon ne várd. Habár borong, ne hidd Medárd, hogy az optimizmus megárt!

UTCAI MŰVÉSZET

— Mi a dekoltázs?

— Mély ruhakivágás, amellyel egy fiatal nő férjet, egy idős nő náthát szerezhet magának.

AZ ELSŐ ÉJSZAKA JOGA

– Vidd a szomszéd várúrhoz, én már nem győzöm a strapát!

ANYÁK ÉS FIÚK

Kis- és nagyfröccsök váltogatták egymást. A férfi ült a kocsmában, nagy nekibúsulásban. Tekintete időnként a karján levő tetoválásokra tévedt: *Erzsi 1950, Üss, Anyám ...*

A férfi hüppögött. Másik karján is voltak tetoválások: *Edda, Aradszky László, GMK,* de a legmeghatóbb mégiscsak az *Anyám* felirat volt.

Meg kellett a szívnek szakadni! Már a nyolcadik fröccsnél tartott, de a könny csak nem akart felszáradni a szeméből.

— Amikor a vájdlinggal hadakoztunk — futott át rajta az emlékezés. — Kard, ki kard! Anyámnál egy mosóteknő volt, nálam egy csehszlovák vájdling, de a küzdelem mégsem volt teljesen egyenlőtlen. Már az első menetben anyám lépett fel támadólag, de ekkor még minden megmozdulását hárítani tudtam. A harmadik menet végén fáradni látszott, a végére pedig valóban el is fáradt. Az ütközet után napokig magába roskadva ült egy sámlin és a leggyakoribb magyar igekötők emlegetésével vigasztalta magát. *Be, ki, le, fel, meg, el, át, rá, ide, oda, szét, össze, vissza.*

A férfi keményen összeszorította a fogait, de épp csak annyira, hogy egy fröccs még elférjen közöttük. Néhány vendég odalépett hozzá, barátilag meglapogatták a hátát, de ő szinte meg sem rezdült.

Ennél sokkal mélyebb volt a bánata! Egy hömpölygő búvópatak kismiska volt ahhoz képest, amit ő érzett!

— Tizenhét évvel ezelőtt például nagyon hideg tél volt — emlékezett a férfi. — Csak bandukoltunk anyámmal az utcákon, reggeltől estig. Távgyaloglók voltunk, vagy hegymászó expedícióra készültünk, őszintén szólva, már nem is tudom ... A zúzmarától

csak tőmondatokat tudtunk egymásnak mondani, mert mire az ember egy összetett mondat végére ért volna, az utolsó szavak már meg is fagytak. Szörnyen fázott a fülem, égetett a hideg. Mentünk anyámmal, ki tudja már hova, kipirulva, boldogan. Megkértem, vegyen nekem fülessapkát, de ő csak mosolygott. Megálltunk egy pillanatra, ő közelebb lépett hozzám, egy könnyed mozdulattal lecsavarta a fülem, s hogy ne fázzon, a zsebébe tette.

Egy nénike jött be az ivóba, virágot árult. A férfi vett egy csokorral, beleállította egy hosszúlépésbe — fröccsöt nem akart ilyen célokra pazarolni — majd ismét magába roskadt. A homlokán is volt tetoválás — *Ész* —, egyik kezefején átlőtt szív, a másikon *Omega* és *Tandori Dezső* feliratok.

A huszadik fröccs után az eddig a szomszédos asztalnál üldögélő két rendőr felállt és testet öltött. Odaléptek a férfihoz, előírásszerűen tisztelegtek. Egy darabig kifejezéstelen arckifejezéssel nézték az ivó férfit, majd a kisebbik megszólalt.

— Miért ölte meg az anyját? — kérdezte hivatalos hangnemben.

A férfi felnézett a bódulatból. Nagy ivó volt, de nem alkoholista.

— Miért? — ismételte a magasabb. — Oka volt rá, vagy miért?

— Mert anyázott! — mondta a férfi. — Pedig többször is figyelmeztettem, ne vegye az anyámat a szájára, mert a téren, ahol nevelkedtem, ezért büntetés járt.

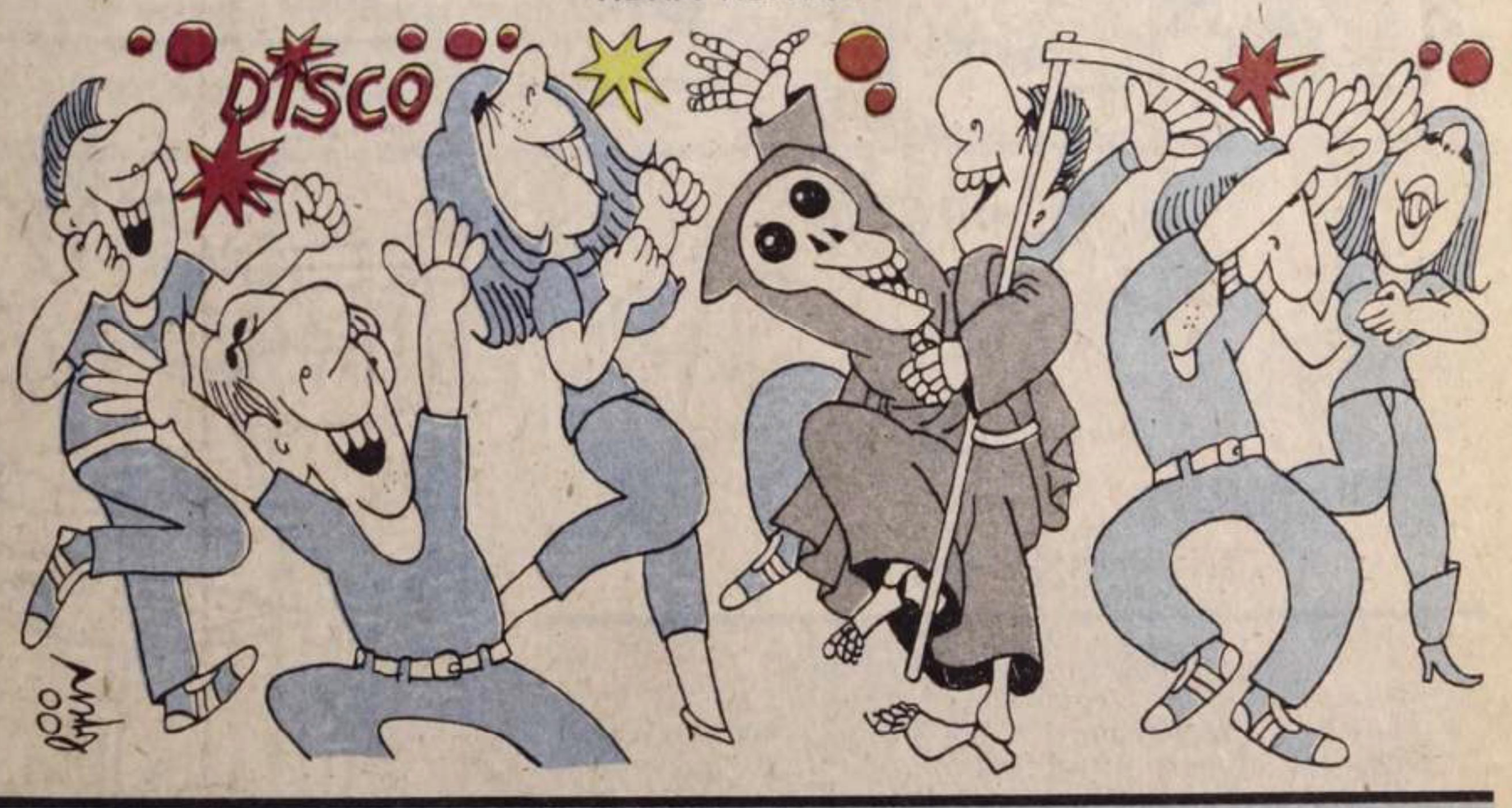
Amikor a két rendőr kíséretében kifelé indult az ivóból, az ajtó előtt még megállt egy pillanatra.

— Szegény Mutter! — sóhajtotta.

Kezét ökölbe szorította, kidolgozott izmain vidámán táncolt az *Anyám* felirat.

Föld S. Péter

VIDÁM HÉTVÉGE

Mit csinált Losonczi Pál Finnországban?

LAPPSZEMLÉT TARTOTT

BELVÁROSI DZSUNGEL

– Úgy látom, Tarzannak új nője van...

Szavazott már a Bádog Antennára?

LABDARÚGÓ VB

Mérkőzések futószalagon

PÓT DÖBRÖGI DÍJ

Előző számunkban a Döbrögi Díj egyveretéses fokozatát elnyert Tomi mosópor szülőatyjának tévedésből a Tiszai Vegyi Kombinátot tüntettük föl, holott a balul sikerült kulcsos reklámakció a Tiszamenti Vegyiművek nevéhez fűződik. Noha ez utóbbi cég tévedésünket mind ez ideig nem kifogásolta, mindkét érdekelt féltől elnézést kérünk. A szerkesztőség pedig kiutal magának egy pót Döbrögi Díjat. Egyveretéses fokozatot, ahogy dukál.

Lányok a liftben

„Tévézni emberi dolog."
(Kovács János)

Megifjodtam magam is a múlt héten, szerkesztő úr, annyi fiatalokról és fiataloknak szóló műsort néztem a tévében. Felbőszültem a felnőttek zsarnoksága ellen, amikor a Családi körben megnéztem a Verekedős Janiról és az őt terrorizáló atyjáról szóló epizódot. Búsongtam, borongtam a Ballagás után című dokumentumfilm hőseivel együtt, különösen annak a fiúnak a bánata ejtett meg, aki függetlensége megőrzése miatt maszek lett, nem parancsol neki senki, csak a szövőszéke, mégsem boldog, esténként a Fortunába jár unatkozni. Tizen-huszonévesként háborogtam amiatt, hogy megszüntetik a Pulzust, a könnyű, zenei panorámát. Miért pont ezt, amikor annyi unalmas, érdektelen műsor van? S miért ilyen kurtán-furcsán közlik? Hol maradt a magyarázat, az indok, s az ígéret: mi lesz helyette?... Az igazán nagy élményt a hétvége hozta, mindhárom nap ott ültem a készülék előtt, amikor a KISZ-kongresszusról közvetítettek. Komolyan mondom, tévéprodukciónak is kellemes volt: tele élettel, vibrálással, vidámsággal. Lenyűgözően okos dolgokat mondtak a felszólaló fiatalok. Csak egy dolog zavart... Éppen vasárnap este néztem végig A hétben az isten tudja hanyadik riportot arról, hogy a fiatalok nem tudnak olvasni. A kongresszus épp az ellenkezőjét mutatta: nagyon is tudnak, még akkor is olvasnak, amikor nem kellene. A legtöbb küldött nem elmondta, amit akart, hanem felolvasta, a pulpitusra tett papirosról. Szebb lett volna, ha szóban, szabadon... De a fő, hogy okosakat mondtak. Annak külön örültem, hogy a szólásra emelkedők között szép számmal voltak lányok is. Egyikük-másikuk olyan talpraesett volt, hogy azt hittem, reméltem, a legfelsőbbek közé emelik majd. Csalódtam egy kicsit, amikor az új tisztikart ismertették: a hét vezér között egyetlen lány sem akad, férfi a főtitkár mellett a hat titkár is. Mondtam is a feleségemnek, milyen kár, hogy fiatal lányokat nem merünk vezető posztra állítani, de ő rögtön megcáfolt: gondoljak csak Jirzsinára, a habogós kislányra, akire egy egész zöldséges-részleget rá mertek bízni! Ne keverd a sorozatokat, anyukám, mondtam neki feddően, különben is az élet nem csemegebolt, a fiúknak sem könnyű feljutni, a lányoknak meg lehetetlen szinte, nem véletlenül esett annyi szó a kongresszuson is a fiatalok előrejutásáról, emelkedési esélyeiről...

— Elmondhatok egy butácska viccet? Büszkélkedik a mama a szomszédasszonyának: a fiam csak három hónapja van a mostani munkahelyén, de folyton emelkedik. Miért, mi lett belőle? Liftesfiú...

— Majdnem vicc az is, amit a tévében láttam, pontosabban olvastam a betűreklámban: felső szintű vezető mellé titkárnőt keresnek. Meghökkentem: a minisztériumok is hirdetnek? Mert nekem a felső szint a miniszterhelyettesnél kezdődik, annál alább nem adom a felsőt. Aztán kiderült, hogy egy közepesen kicsi kereskedelmi vállalat a hirdető, hadd ne mondjam a nevét, csak nem csapunk ingyen reklámot nekik? Egyébként mit szól a tévét lassan elöntő reklámáradathoz? Már a mese után is, a főműsor előtt is... Mi több: még a főműsorban is. Látta a BKV-nak ajándékozott műsort? Minden mondatból az csendült ki, milyen arany-gyöngy élete van nálunk a metrósoknak, meg más helyi közlekedési dolgozóknak. Vajon fizetett érte a BKV? Ha igen, miért nem tüntették fel ezt a műsorban, a tisztesség szabályai szerint? Ha nem fizettek volna, akkor utólag számlázzák nekik, hajtsák be rajtuk: ennyi reklámért semmi pénz se sok. Én már alig tudom megkülönböztetni, mi reklám, mi nem, még ott is gyanítom, ahol nincs. Épp az említett kívánságműsorban játszottak el egy jelenetet a huhogós Mári néniről, aki halálra rémíti beteg rokonát, s még az ásványvizet is elorozza tőle. Három hónapon belül másodszor láthattuk ezt a tréfát, nem olyan jó, hogy ilyen sűrűn nézhessük. Miért került mégis a műsorba? Csak nem az ásványvízgyártók fizetnek érte?... Mennyit pocskondiáztuk a nyugati tévét hajdan, hogy mindent elönt benne a reklám. Megérjük még azt is, hogy nálunk is leáll a legizgalmasabb jelenetnél a film, s bejátszanak egy hirdetést...

— Meglódult a fantáziám! Képzelje, ha a kongresszusi közvetítés közben bevágnak egy betűreklámot: *Felső szintű vezetésbe keresünk lányt vagy fiatalasszonyt. Jelige: Heten mint a titkárok...*

Radványi Barna

ÉLETSZAGÚ RIPORT

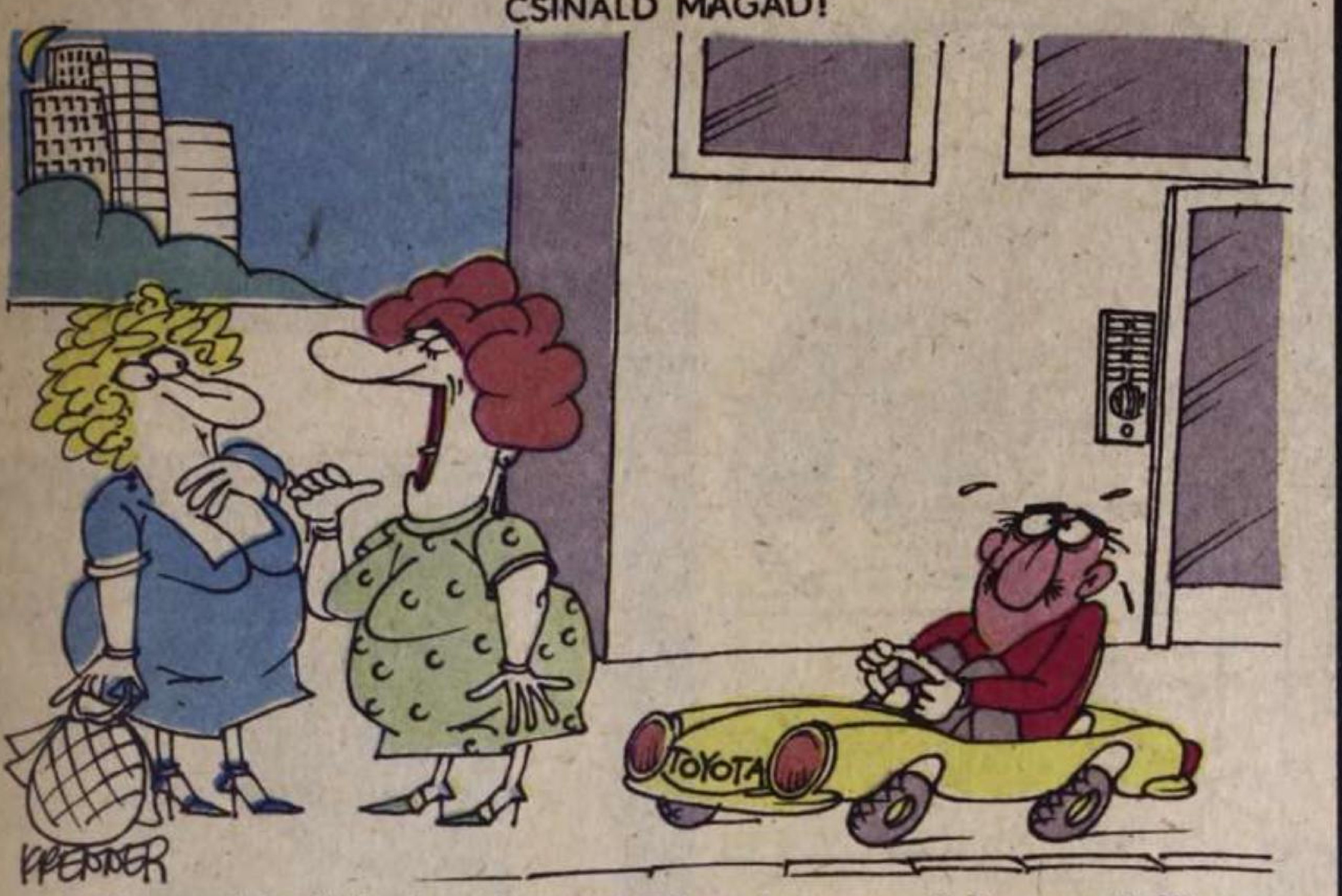

– Herceg Esterházy? Én nála voltam napszámos. Hát mondhatom, nem volt annak még egy nyavalyás mosógépe sem!

Éjszakai focisorozat a tévében

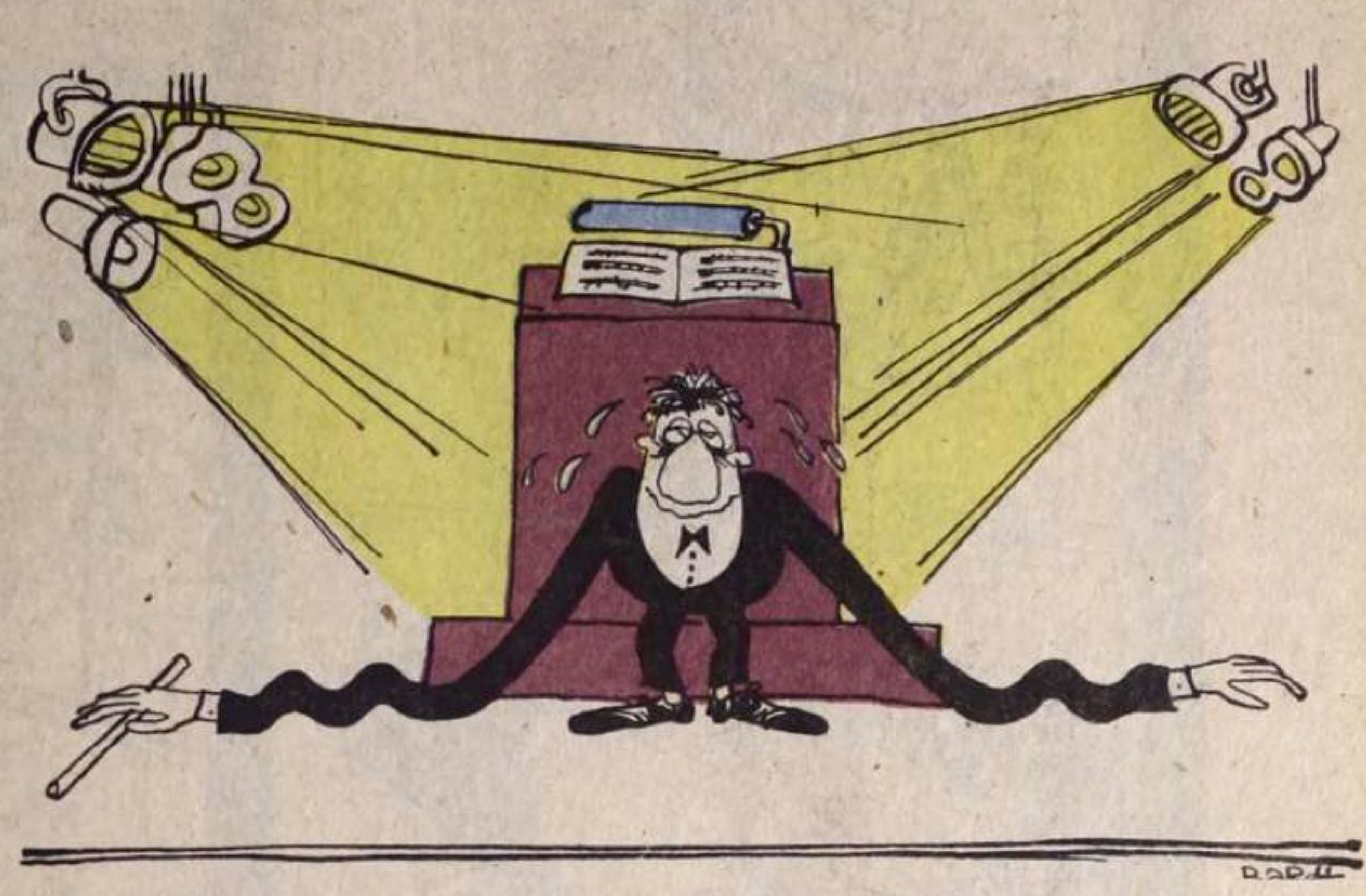
ORSZÁG AZ ÁLOM SZÉLÉN

CSINÁLD MAGAD!

– Nem győzte kivárni, amíg megépül az összeszerelő üzem, csinált magának egyet a kamrában!

KARMESTERVERSENY UTÁN

A NAGY MADÁRHAJSZA

Hónapok óta gyűjtöttem a madárhangokat. Nem elsősorban ornitológice, inkább művészi célzattal. Nyakunkon a szabadtéri évad és én meg akartam írni az esedékes rockoperát Mátyás, a madár címmel. A szereposztás szépen kerekedett. A hőstenort egy karvalyposzátára bíztam, a kerti rozsdafarkú koloratúrája is ígéretesnek mutatkozott, a dolmányos varjak kórusa pedig a legkényesebb igényeket is kielégíthette.

Hanem a Passer Domesticus hangjára sehogyan sem tudtam rábukkanni. Minthogy pedig szabadtéri rockoperát még elképzelni sem tudtam külföldi vendégművész nélkül, nyakamba vettem Passer Domesticus nyomában az egész szakmai világot.

Hollanda Emánuel, a neves rigópásztor a villanydróton üldögélt, de kérdésemre csak tagadólag pityegett.

— Nézze kérem — csiripolta —, én természetesen nem csupán rigókat pásztorolok, hanem a létező, sőt az elképzelhető madarak összes fajtáját. Mint amilyen példának okáért a cserfes surbankó, a gubás káplánka, a gönci huppantó, a cserepi csiripisz, a gyagyás manó és a pászkacsőrű makutyi, hogy csak néhányukat említsem.

Nekem már itt nem stimmel valami.

— Álljon meg a menet — vágtam közbe. — Olyan madár, hogy pászkacsőrű makutyi nincs is.

— Világos — szökkent odébb magakelletően Hollanda Emánuel. — Létező madarakat gyerekjáték pásztorolni. Én viszont felsőfokú pásztorképzőt végeztem. Ennek ellenére a Passer Domesticusnak még csak a nevét sem hallottam.

Kétkedő lélekkel folytattam kutatóutamat. Gandolfi Kajetán, a szakma kiváló keltetőkovácsa kis pocsolya mellett ugrándozott, csőrében egy szalmaszállal. Ám kérdésemre ő is csak tagadólag pislogott.

— Ami azt illeti — csivogta —, én már a létező madarak összes fajtáját patkoltam, sőt egy csomót a nemlétezők közül is. Talán elég, ha ehelyt a nádugró fityfirityre, az ürögi gatyapőcre, a csipás faringóra, valamint a smirglitorkú cudarkára utalok. De Passer Domesticussal még véletlenül sem találkoztam.

Enyhén megkompolyodva szédelegtem tovább. Most már Mia Manó, a világhírű nyelvész maradt egyetlen reménységem. Mia Manó a földkerekség összes madárnyelvét perfektül bírta. Sőt, amikor brazil jákópapagájok jószolgálati küldöttsége érkezett Ferihegyre, ő ugrándozott mellettük szinkrontolmács gyanánt.

Mia Manó kis hintáján ringatózott, amint rárontottam a nagy üggyel. Elgondolkozva rágcsált egy sárgarépaszilánkot, majd szárnya mellé dugta csőrét.

— Most megfogott — fuvolázta. A hó liile, a pityókás varga és a nyelves nyögllinc szavát akár a csilp-csalp tájszólásban is értem. A százlábú dödöléét szintúgy...

Kezdtem elgyengülni.

— Egy pillanat — mondtam. — Hány lába van annak a dödölének? Száz? Uram, én sok mindent elviselek, de látott már maga százlábú madarat?

— Hogyne láttam volna. Miért? Maga szerint, teszem azt, hány lába van ötven stiglicnek? Viszont Passer Domesticussal per abszolúte nem szolgálhatok.

Reményt vesztve ájultam haza. Az asztalon egy levél várt. Stimac Jenő, az ornitológia professzora írta.

„Maga őrült! A Passer Domesticus a közönséges veréb latin neve. Nézzen ki az ablakon és ezret is lát. Idióta!"

Levontam a tanulságot. Olyan ez, mint a boldogság. Nyakra-főre hajszoljuk, pedig ott van a közelünkben.

* * *

A Főszerkesztés itt felnézett a kéziratból.

— Azért te nagy gazember vagy — mondta nekem.

— Amennyiben?

— Szerinted milyen színű madár ez a Passer Domesticus?

— Szürke.

— Ez a szerencséd. Mert ugyanezt kékben már rég megírták. És mennyivel jobban...

Peterdi Pál

JÓ SZOMSZÉDSÁG

ITT A SZEZON

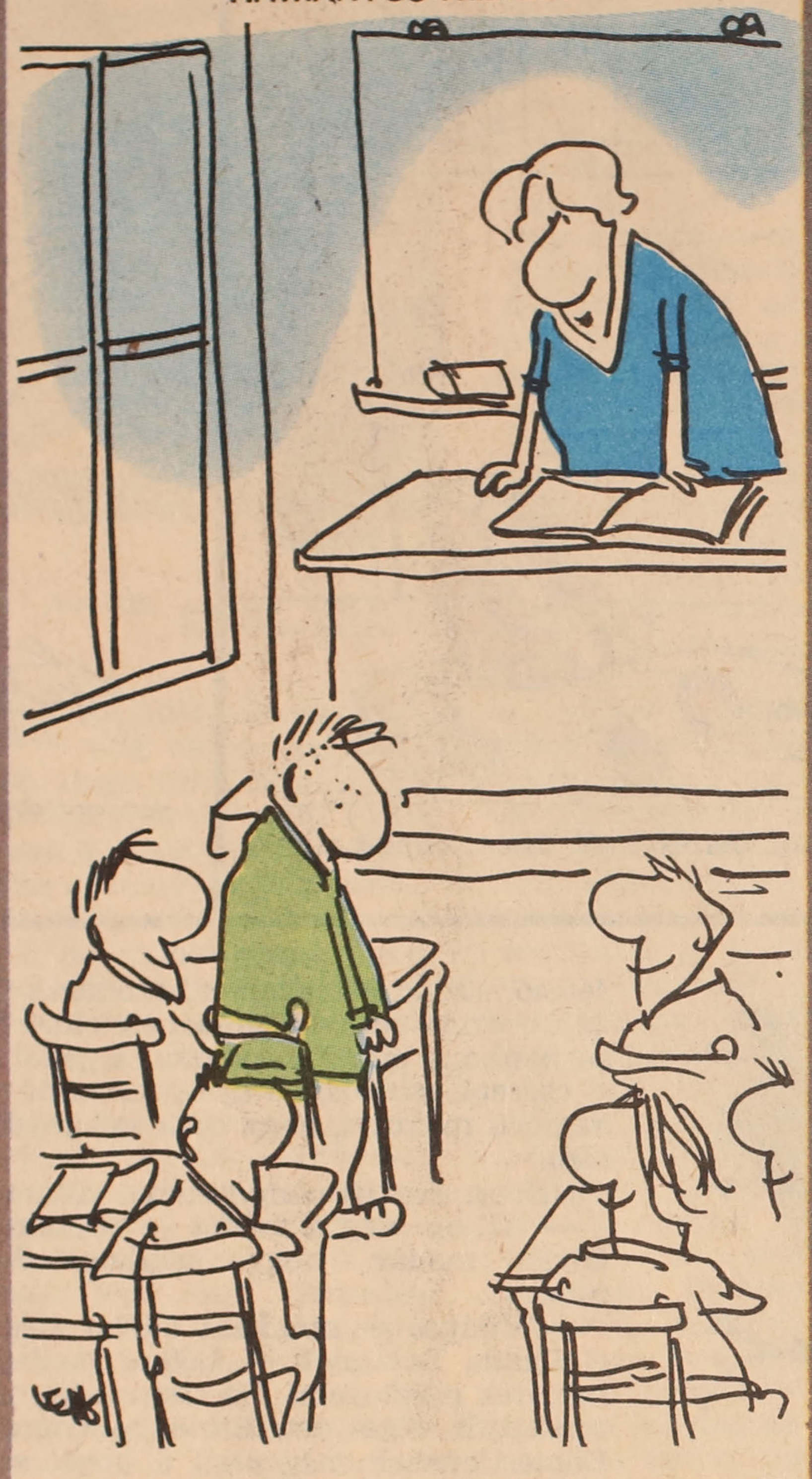
– Mi az, már megint a naturista strandon horgásztál, Dezső?

Ex katedra

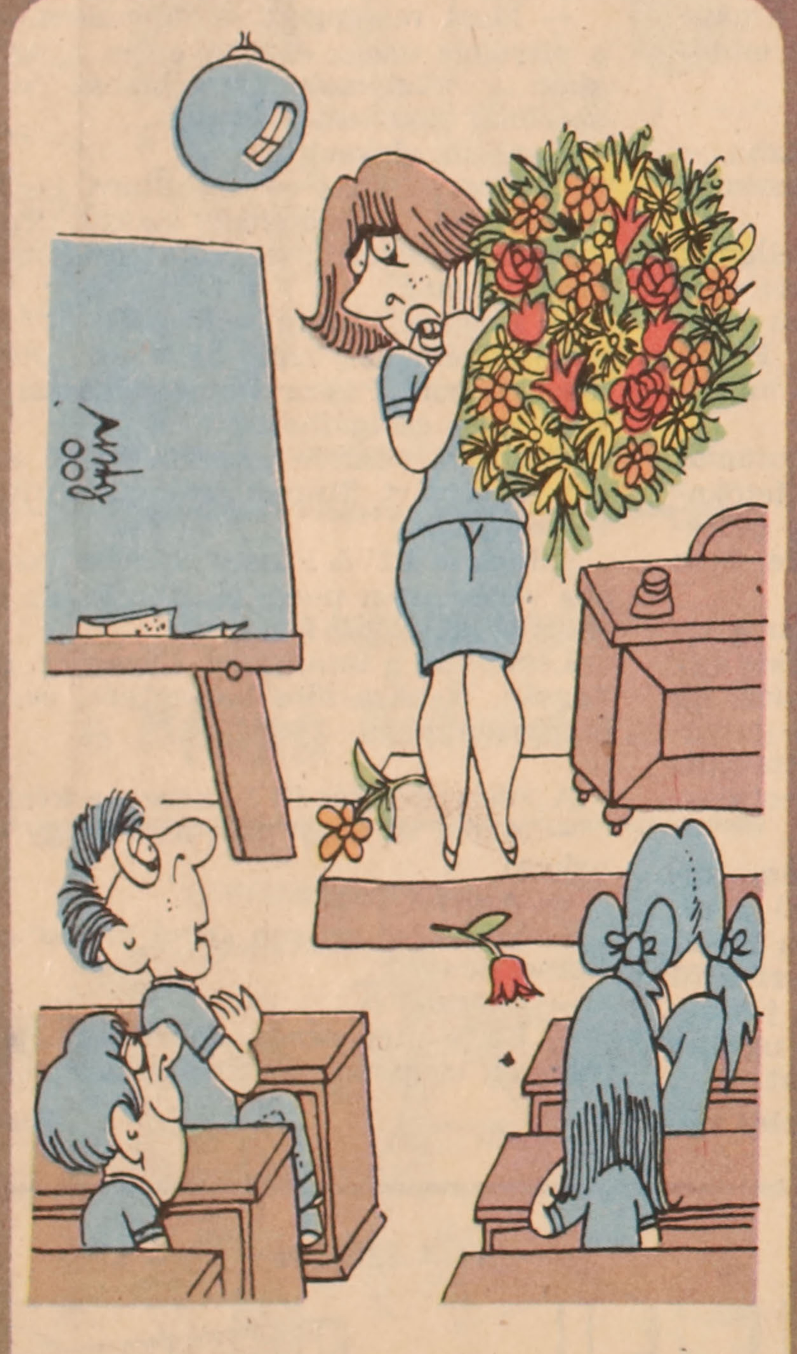

– Minden kedves vizsgázónak ajánlom magánkiadásban megjelent könyvemet . . .

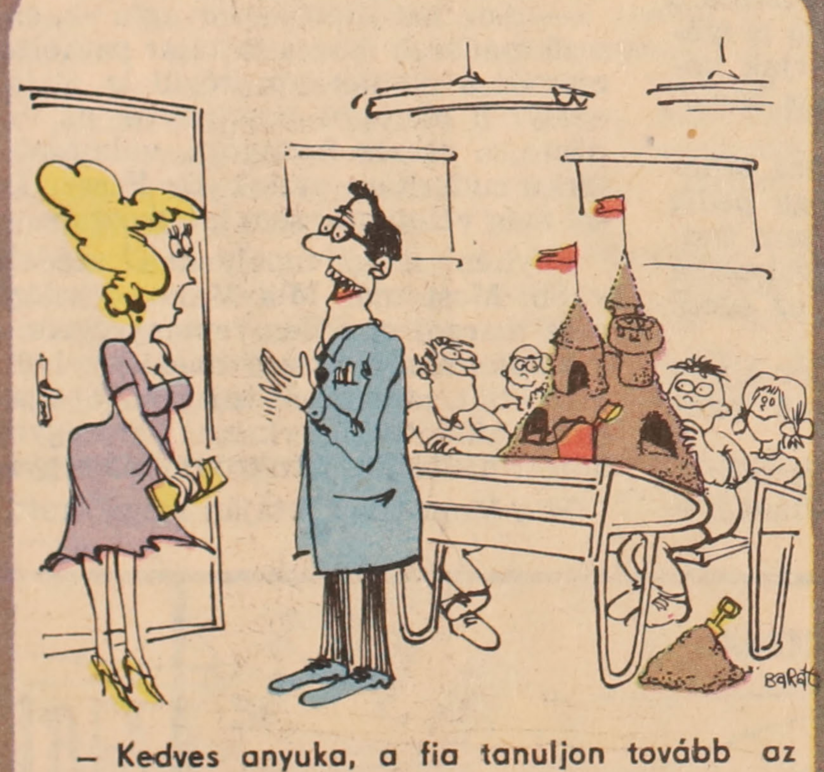
HÁTRÁNYOS HELYZET

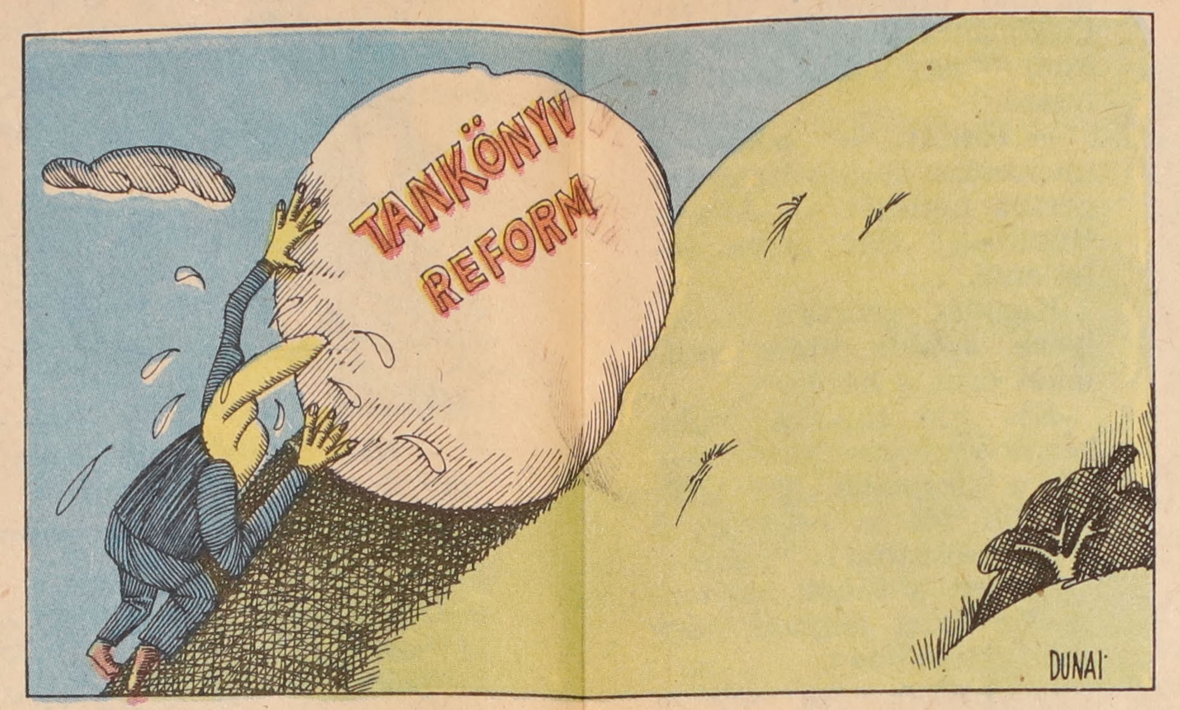
– Természetesen, ha neked nincsen nevelő apukád, akkor küldd be az eredetit a szülői értekezletre . . .

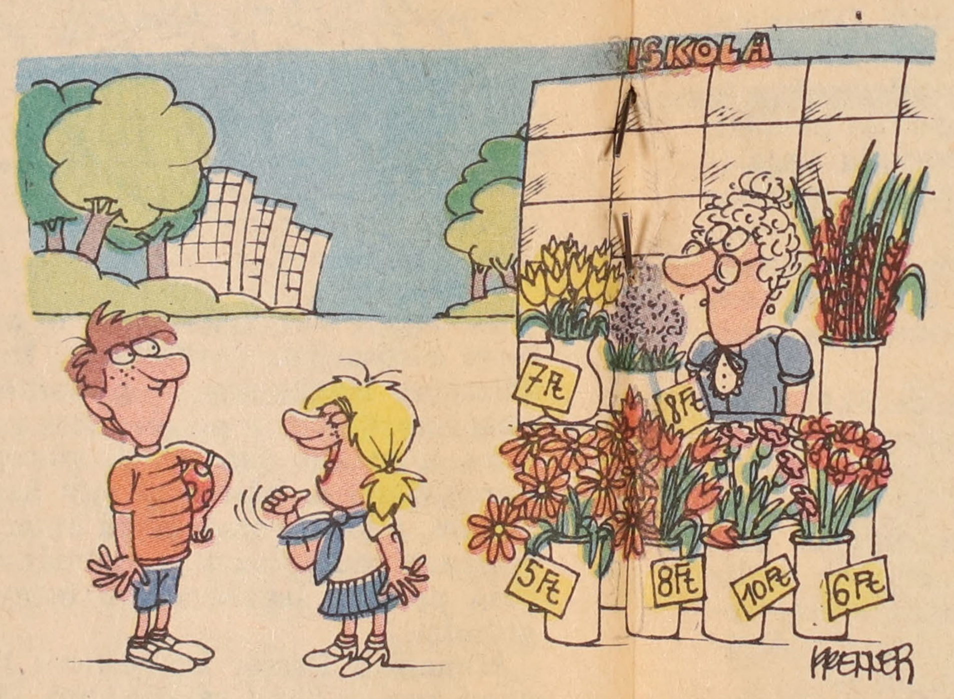

– Nem tud valamelyikőtök egy jól fizető kisegítő állást a szünidőre?

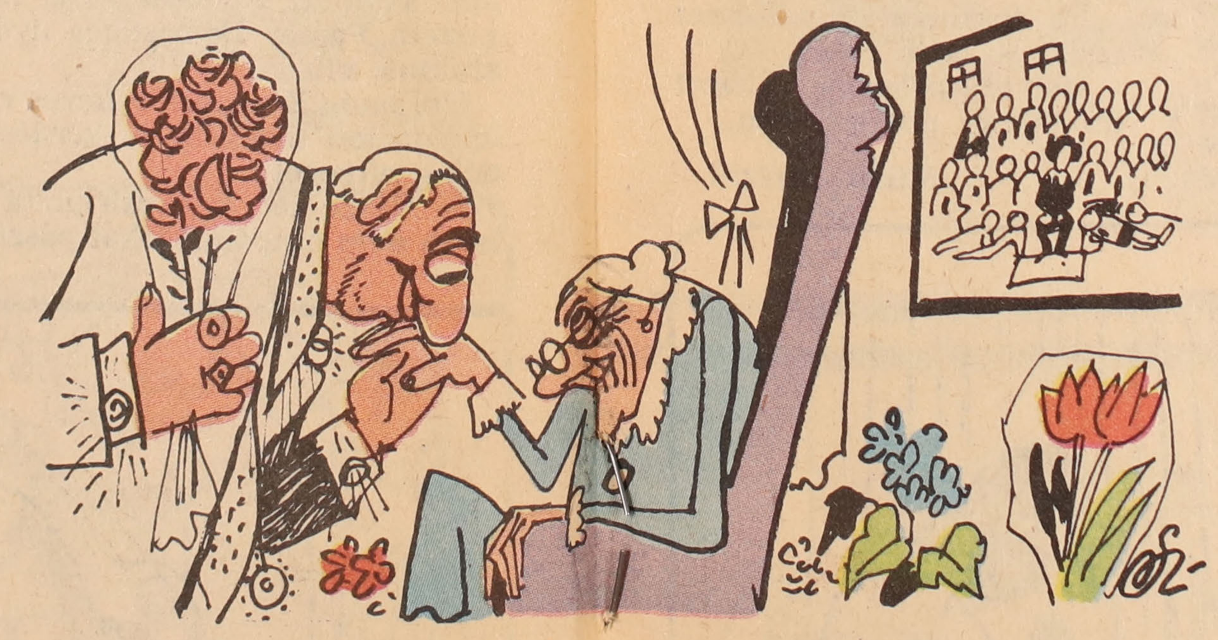
– Kedves anyuka, a fia tanuljon tovább az építőiparban.

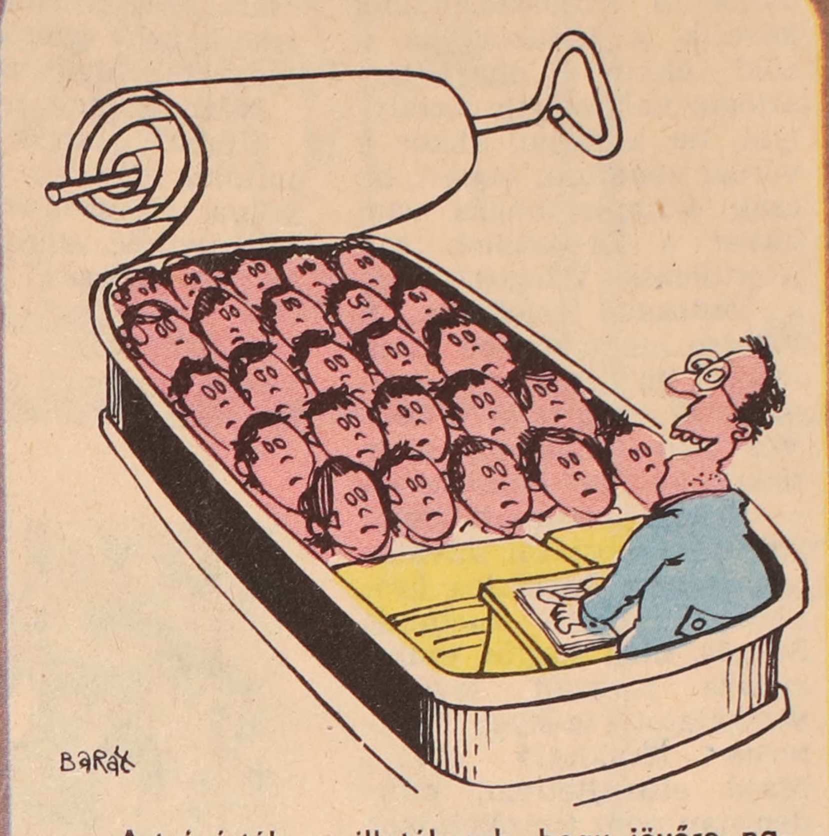

PEDAGÓGUS-NAP UTÁN

– Ne szólj egy szót sem, neki is kell egy kis mellékes . . .

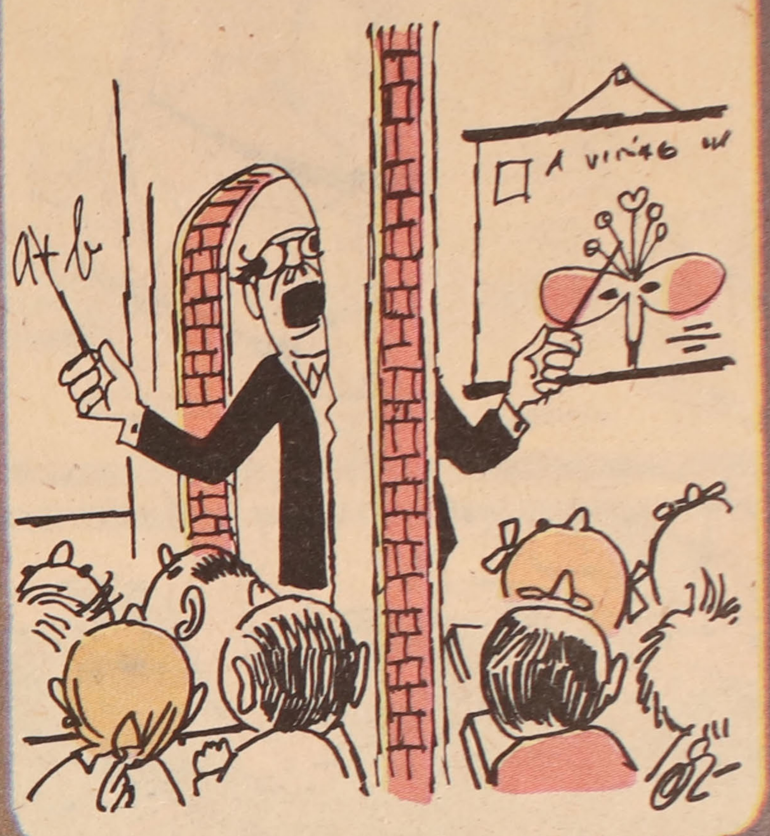

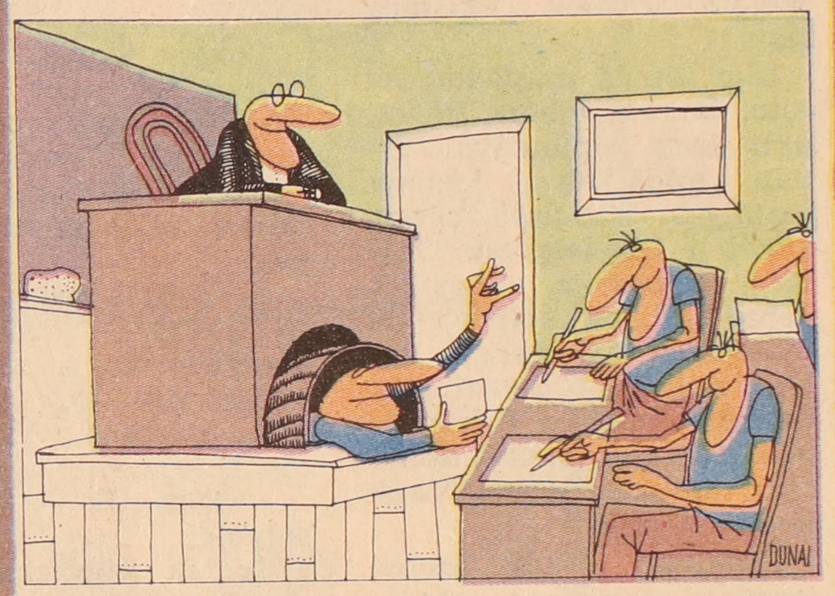
– Abban tévedett, Malvin néni, hogy a pénz nem boldogít!

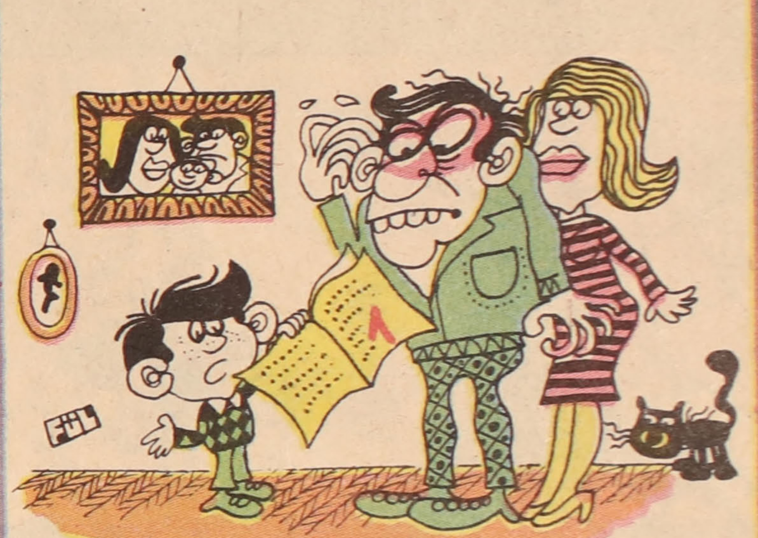
– Azt ígérték az illetékesek, hogy jövőre nagyobb tornatermet kapunk.

MEGOLDÁS A PEDAGÓGUSHIÁNYRA

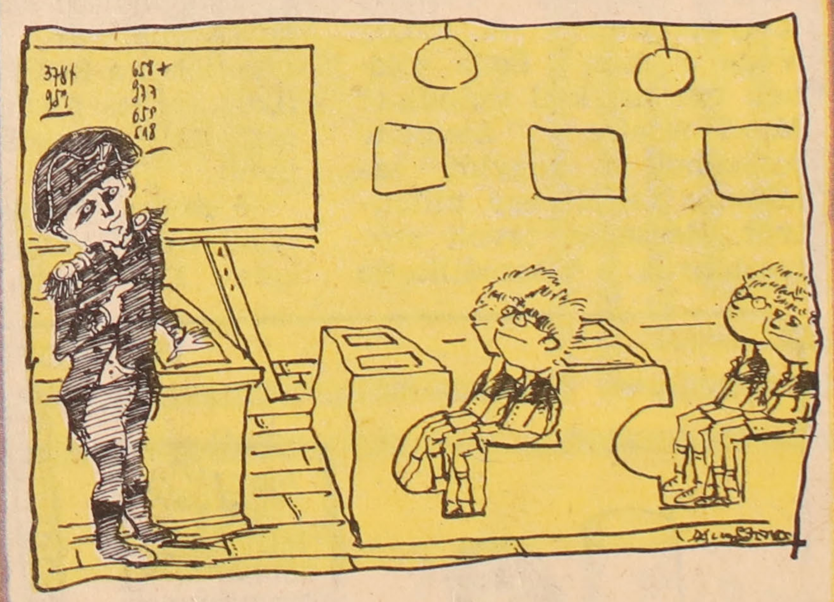

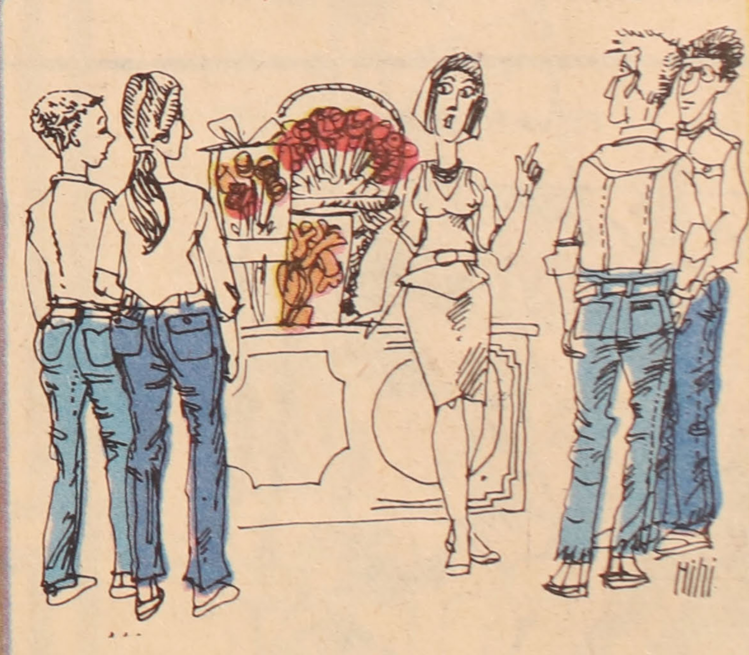
JÓ SZÖVEG

– Tévedés áldozata vagyok, de sajnos az a gól, amit a bíró megad.

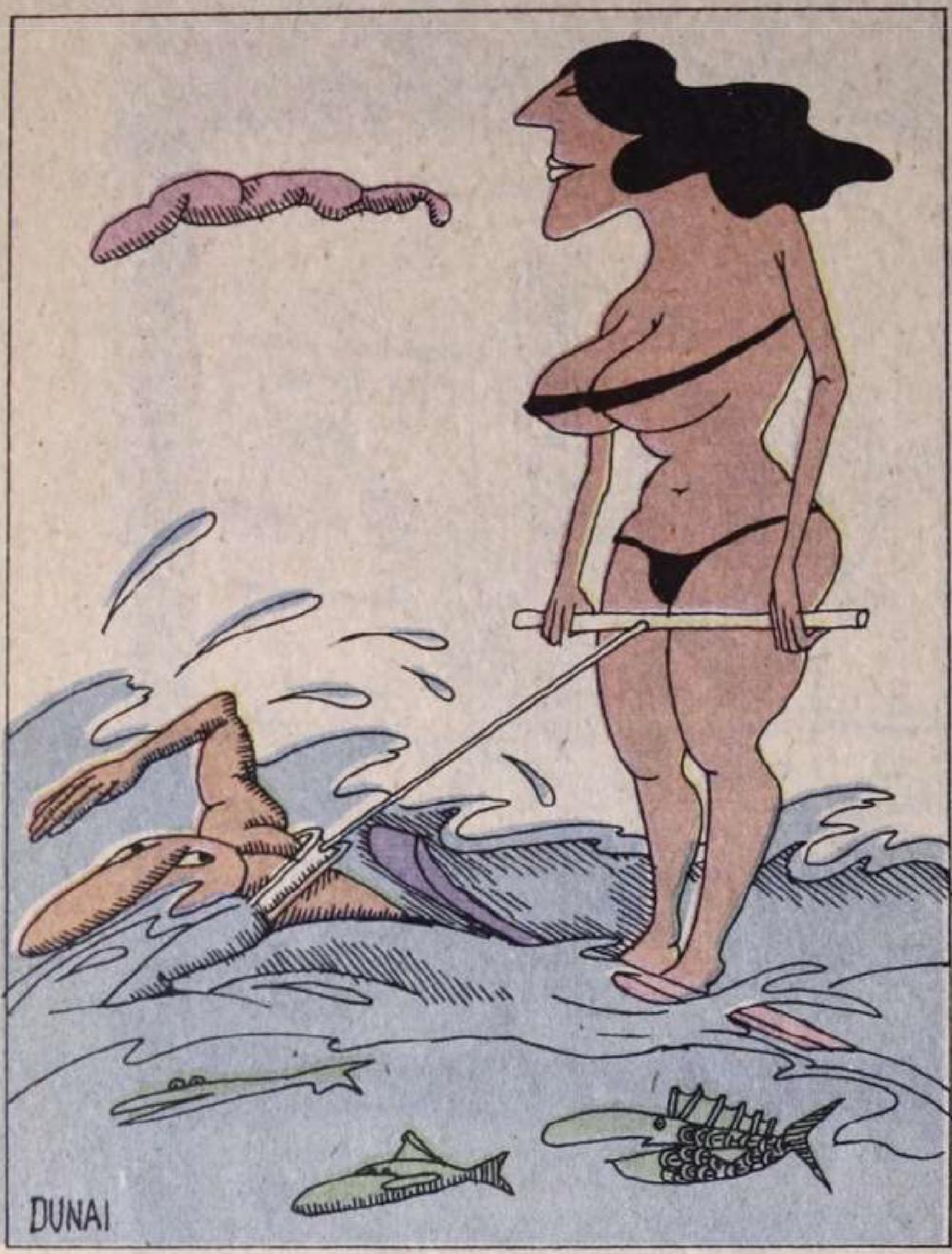
PÓZ

– Négy évig koptattátok itt a farmert, most már naprakészen divatos lett . . .

VIZISI

– Úgy látszik, túl magasan vagyok!

PRIVÁT ZSÜRI

– ... nálam túljutottál az elődöntőn!

HELYETTESÍTÉS

— Ha a piros gomb gyullad ki a búgó hangnál, akkor a minisztériumból keresik a főnököt, ha a zöld, akkor ő óhajt társalogni valamelyik osztálylyal, ha a sárga, akkor a városi vonalunk foglalt, ha csak szimpla búgás van, akkor a ká-vonalon van jelentkezés. Világos? Ezek a fontosabb telefonok, a többire menetközben majd rájön, én rohanok szülni... Ja, még annyit, kedves ifjú kollégám, hogy tízkor kell referálni a főnöknek a beérkezett anyagokról, a postáról, hivatalos és nem hivatalos üzenetekről. Fő a tömörség. Sürgős, nem sürgős, elutasításra javasolt, további vizsgálatot igényel, irattárba lerakható stb... Majd elfelejtettem, minden nap pont tizenkettőkor villámértekezlet, ne felejtse el figyelmeztetni az agytröszt tagjait... Még annyit a főnökről, hogy kicsit goromba, de a szíve — arany... Puszi, puszi, remélem, végre kislány lesz...

Már be is csapódott az ajtó. Doktor Jobbik Dénes, akit friss diplomával aznap vettek föl a jogügyi osztályra, kábultan nézett körül a helyiségben. Órájára pillantott. Tizenhét perce állt munkába, de már nem az eredeti helyén dolgozik! Beosztották helyettesítésre. Titkárnőnek. A vezér mellé. Ebből csak lebukás lehet! Vagy fényes karrier!

Félénken vette szemügyre a soklámpás, sokbillentyűs telefon-monstrumot, az aznapi posta-hegyet, óvatosan leült az íróasztal mögé. Már kezdett volna kicsit megnyugodni, amikor fölbúgott a készülék, és egyet villant valamelyik lámpa. Úristen, melyik volt?! A zöld? Vagy a piros? És a zöldnél mit is kell csinálni? Mindenesetre kiemelte fészkéből a kagylót, találomra feltolt egy billentyűt. Recsegés, távoli szófoszlányok. Visszaállította alapállásba a kart, egy másikat pedig lenyomott. Harákolás, krákogás, hörgés, kagylót gyorsan a helyére, billentyűt vissza.

Némi szünet, nyugalom.

Újabb búgás. Most mintha a sárga villódzott volna. Hallgató a fülhöz, billentyű le, sipítás, rikoltás, nyöszörgés. Billentyű föl, huhogás, sóhajtás, macskanyávogás. Mindent vissza az eredeti állapotba, nyomokat eltüntetni.

Doktor Jobbik Dénesnek szaporábban ver a szíve, hipnotizáltan mered a kiismerhetetlen szerkentyűre, feszült idegekkel, ugrásra készen várja az újabb búgást.

Ehelyett a párnázott ajtó nyílik ki csikorogva, résnyire. És a nyílásban megjelenik egy golyófej, tatár-bajusszal. Nyilván a főnök feje.

— Mária!!! — ordít a golyófej.

Jobbik vigyázba vágja magát.

— Mária momentán szül — jelenti —, én helyettesítem. Doktor Jobbik Dénes a jogügyi osztályról, gyakornok.

A golyófej csendes kíváncsisággal méri végig az új fiút, nyilván azt fontolgatja magában, hogy milyen lehet a Rosszabbik, ha ilyen girhes melák a Jobbik. Aztán váratlanul fölüvölt.

— Nem érdekel! Így nem lehet vállalatot vezetni! Egy marha negyedóra alatt két telefonbeszélgetésemet szakította félbe! Először akkor bontott, amikor az államtitkár volt a vonalban, másodszor akkor, amikor — London. Azonnal hívja föl a postát. Olvasson be nekik keményen!

Visszahúzza a fejét, berántja az ajtót.

Lélegzik néhány mélyet az újdonsült helyettes, leül.

Fölhívni a postát?! Könnyű azt mondani. Vajon melyik a városi vonal?

Füléhez emeli a kagylót, behunyja a szemét, remegő bal mutatóujjával végigzongorázik a kapcsolókon, az egyik karocskát lehúzza.

— Halló! — hozza a membrán a golyófejű ingerült hangját — Államtitkárság? Pár perce véletlenül...

Kagylót gyorsan a helyére, Jobbik hideg verítéket érez a hátán.

Kis idő múltán újabb kezdeményezés. Most fentről a negyedik billentyűt pöcköli föl, a négy az ő szerencseszáma...

Megint a főnök baritonja. De most angolul, vagy ahhoz hasonlóan.

— Pardon, tze telefon vaóz nót gud, plíz...

Hamar, karocskát vissza, hallgatót a helyére...

Doktor Jobbik Dénes arcán nyoma sincs az eddigi izgalomnak, idegességnek. Feláll, megigazítja zakóját, kisimítja nadrágja vasalását, a párnázott ajtóhoz sétál, benyit.

— Igazgató kartárs mondja — a posta nem veszi fel, átmennék személyesen.

— Ez már derék! — jelenti ki a tatárbajszos. — Mert azóta már megint volt két zrí a telefonnal. Menjen csak, vágjon szét köztük, szeretem az agilis kollégákat, akik személyesen járnak utána a problémáknak. Menjen csak.

És doktor Jobbik Dénes ment.

És doktor Jobbik Dénest azóta se látta senki.

Helyettesítéséről most próbálnak gondoskodni.

Kürti András

ESTI PROGRAM

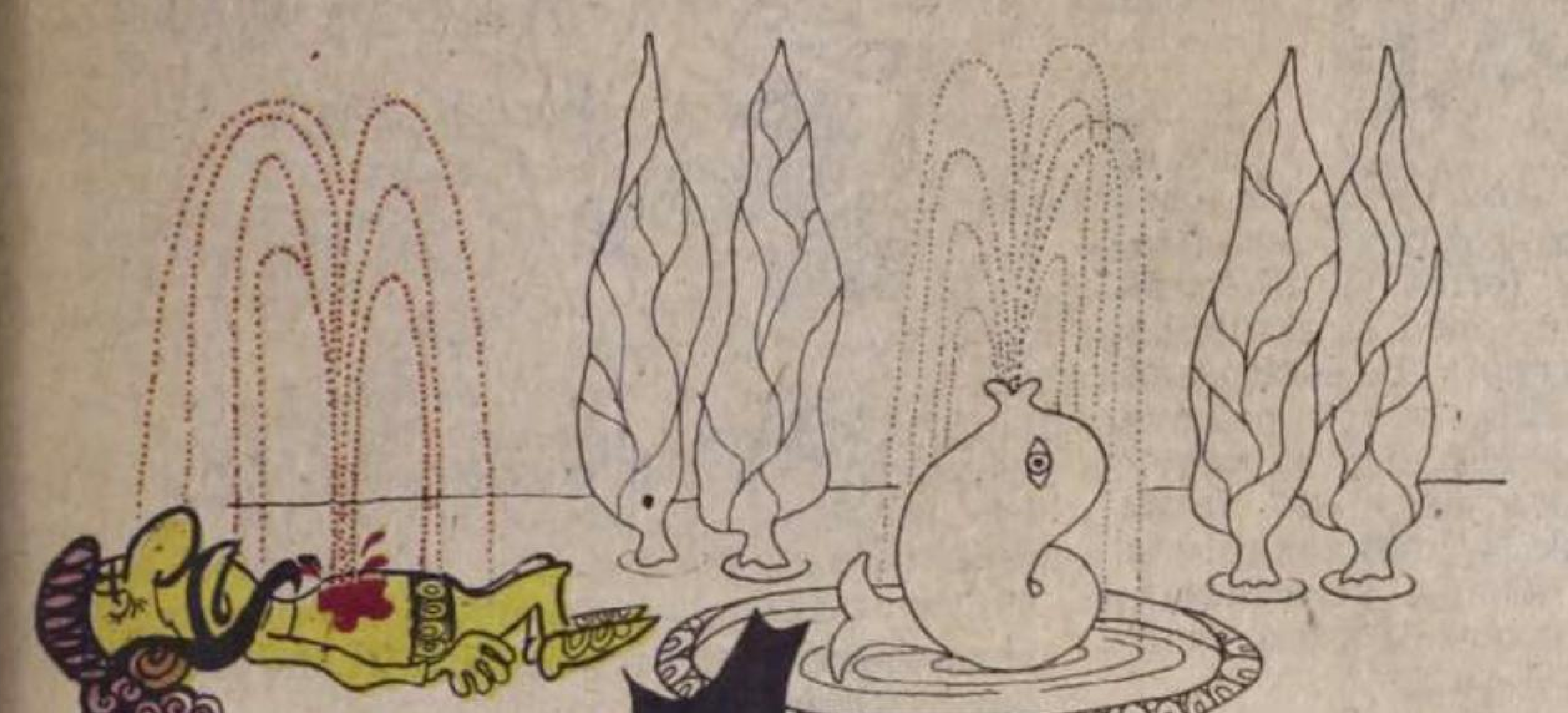

PLUSZ 1

HEGEDŰS, DALLOS, FÜLÖP, BRENNER, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, VÁRNAI

JÖHET A KÖVETKEZŐ!

Ebben a rovatban olyan szerzőket mutatunk be, akik a Ludas Matyiban első ízben jelentkeznek műveikkel. Rovatunkban teret kívánunk adni fiatal tehetségeknek, akik nemcsak szeretik, de értik is a humort. A válogatásnál nem a fiatalságot, hanem a tehetséget értékeljük.

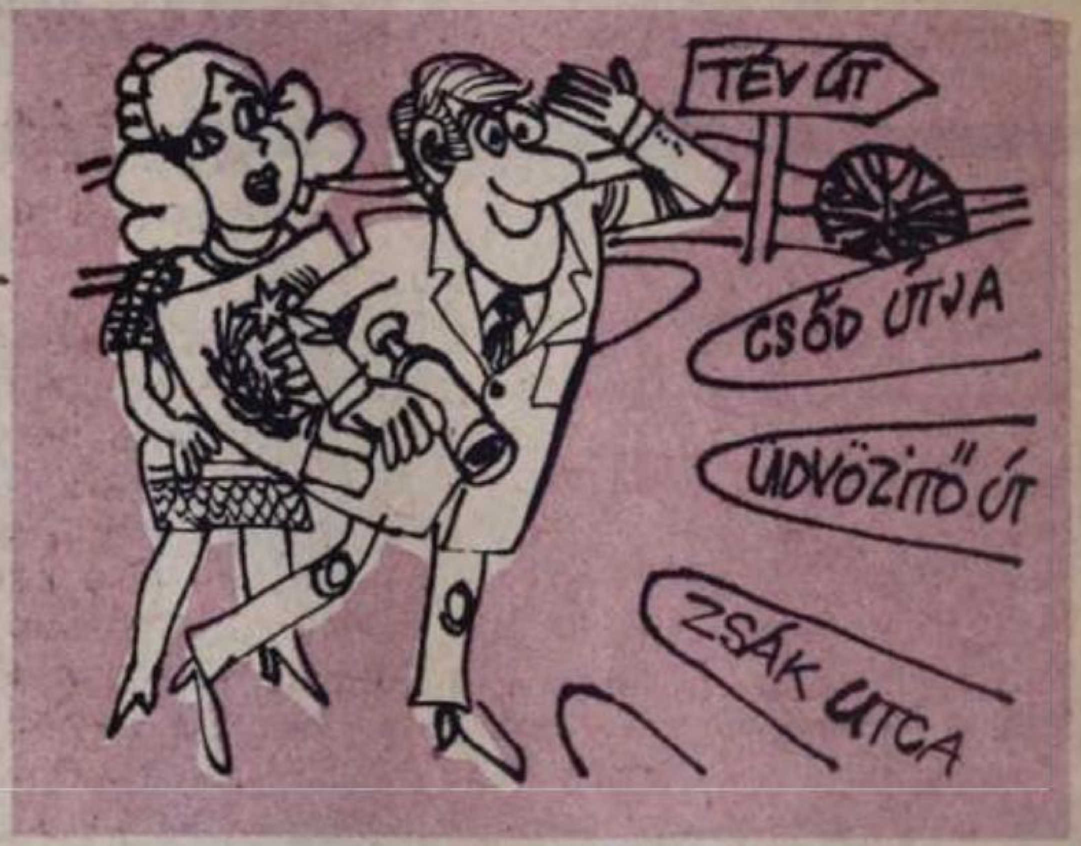
Sági György írását adjuk itt közre, néhány soros bemutatkozás kíséretében.

SÁGI GYÖRGY:

NÉVJEGY

Azon a bizonyos márciuson születtem (1957), amikor néhányan újra akarták kezdeni. Én viszont tiszta lappal indultam. A Rákóczi téri Cérnaegyetem (Ruhaipari Szakközép) után — ahol 6 fiú esett 300 lányra, nem túl jelentős károkat okozva bennük — úgy döntöttem, hogy jogoncként állok a továbbiakban a jogkereső közönség rendelkezésére. Az egyetem után néhány évvel — előre megfontolt szándékkal — ismét pályaelhagyó lettem; újságíróként. Mentségül szolgáljon: akadtak olyanok, akik vállalták, hogy velem blamálják lapjukat. Mint ez esetben is.

MINDENT EZERÉRT

Milyen munkára szerződtetnének egy fiatal, csinos és magas lányt, aki napi 1000 forintért bármilyen munkát elvállal? Csak gyanítom. Gondolom, inkább férfiak ajánlanának munkát.

De hölgyeim, az önök számára is tudok hasonlót ajánlani. Például ezt: napi 1000 Ft-ért bármilyen munkát vállal egy fiatalember, éjszakai és hétvégi munka is érdekel. Nos, hogy tetszik? A fiatalember még többet is ígér, őt az éjszaka sem akadályozza.

Gyorsan abba is hagyom, mert nem szándékom frivol történetekkel lázba hozni az olvasót. Ám ha bárki kezébe vette az Express hirdetési újság számait, akkor mindkettővel találkozhatott az állás rovatban, név, lakcím és telefonszámmal. Úgy tűnik, a példa ragadós, mert már többen folyamodtak e módszerhez, sőt, árfolyamuk elérte az utóbbi időben a 2000-et is.

Mit lehet napi ezer, pláne kétezer forintért csinálni? Szó se róla, ilyet én is vállalnék. Csak legyen aki megfizeti.

Az én munkahelyem nem ilyen. Ha csak a munkanapok számával osztom havi fizetésemet, akkor napi 213 forint 63 fillér üti a markomat. Az eredmény még siralmasabb, ha a hónap minden napját beleszámítom. Persze én is, mint e haza oly sok polgára, kiegészítem jövedelmemet. Na, így is végezzünk egy osztást. Az eredmény 397 forint 18 fillér, szigorúan csak a munkanapokra. Alkalmam volt utóbb néhány vezérigazgató jövedelmébe belepillantani. Jó, ha munkanapokra megvan 750 Ft-juk.

Továbbra sem sejtem hát, mi az, ami megér napi ezrest. Bizonyára különleges szakértelem kell hozzá. De mi lehet az, amivel bármilyen munkát elvállalnak? Lehetséges, hogy ők nem is a másoddiplománál, hanem az ötödiknél tartanak? Vagy hat nyelvből felsőfokú vizsgájuk van? Az sem kizárt, hogy ők menedzselték azokat a nyugati és japán komputer, video, mikroelektronikai és biotechnológiai vállalatokat, amelyek olyan szép karriereket futottak be és most hazajöttek aprópénzre váltani tehetségüket, honfiúi felbuzdulásban.

Ám ha ez igaz, akkor már várom az illetékesek pályázati hirdetményeit is, mondjuk így:

Napi kétezret fizetünk annak, aki megoldja a munkaerő megfelelő ösztönzését. Vagy:

Napi háromezret fizetünk annak, aki megoldja a lakásproblémát. Vagy:

Napi ötezret fizetünk annak, aki megtalálja a népgazdaság számára üdvözítő utat.

Aki ez utóbbit megtalálja, talán adókedvezményt is kap.

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Horgászorsókat; — Kismotort, használható állapotban; — Gyermekholmikat 1-től 4 éves korig; — A Fürge Ujjak c. lap 1970—1986 május közötti számait; — a Generál együttes 1973-ban megjelent Staféta című, és 1974-ben megjelent második nagylemezét; — Harpo 1976-os kiadású kislemezét a Horoscope és a Jessica című számokkal; — A HIFI magazin eddig megjelent valamennyi számát; — 23-as, 29-es, 31-es és 36-os lábra való szandálokat, cipőket kislányoknak és 3—8 éveseknek leánykaruhákat.

KÍNÁLNAK: Gyermekíróasztalt; — Tesla B4-es orsós magnót; — Harkov villanyborotvát; — 2 db gyermek kisszéket; — Csajka III. villany táskavarrógépet; — Egy hárommméteres bambusz horgászbotot; — Petroleumos, kisméretű viharlámpát; — Faszenes vasalót; — 12 db 1,5-es, 2-es, 3-as, 3,5-es, 4-es teflonbevonatú körkötőtűt; BION 79 típ. szobaionizátort; — 44—46-os női méretre, használt ruhákat; — 3 db különböző átmérőjű fa hímzőkeretet; — Egy ötégős csillárt, füstszürke búrával; — Sokol 403 típ. rádiót; — A Méhészet c. lap 1953—1978 közötti évfolyamatit; — A Látóhatár c. folyóirat 1978—81. évfolyamait; — Az Élet és Tudomány 1953—1960., a Világ Ifjúsága 1957—1959., a Nők Lapja 1955—1958., az Érdekes Újság 1956—1958. és a Képes Sport 1954—1969. közötti számait.

CSERÉLNEK: NC 420 típ. sztereo lemezjátszó sasszét, egy felpumpálható kerekű kézikocsit, 18—20-as lábra való cipőcskéket, kb. 30 db csipogó gumifigurát és könyveket használható kismotorért; — Régi könyveket, szép és ritka könyvérdekességeket megegyezés alapján valamire; — Eurika 3 típ. szovjet félautomata mosógépet, kerti locsolótömlőt és Disco-Tungsram fényorgonát színes tévére, vagy külön valamelyiket fekete-fehér tévére.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

VIRÁGOT AZ ELLENŐRNEK!

Kőbánya, Zalka Máté tér, buszvégállomás. Mit végállomás — pályaudvar. Álldogálok a délelőtti napsütésben, ráérősen várom az 51-est, közben nézelődöm. Szemben kis pavilonok sora: gázöngyújtótöltő, virág- és dohánybolt. Az utóbbi zárva. A virágüzletből egy fiatalember lép ki, kezében gyönyörű iriszcsokorral. A virágok kék színe visszazökkent az élet benzingőzös valójába: nincs buszjegyem! Sebaj, ekkora végállomáson biztosan van jegyárusítás. Körbesétálok: nincs. Van viszont automata és szerencsére három darab kétforintosom is. Csakhogy az automatának nem kell. Háromszor is megpróbálom, mire éles elmével rájövök, hogy nincs benne jegy. Átmegyek a túloldalra, ott a másik. (Több sincs!) Közben kajánul arra gondolok, hogy ha ez sem működik, veszek egy bokrétát és legfeljebb azt nyomom az ellenőr kezébe, ha kéri a jegyet: De az az érzésem, mindenképpen büntetés lenne a vége, mert hogy gyömöszölöm be a csokrot a lyukasztóba? Lyuk nélkül meg érvénytelen. Mert ugye a jegy nélkül vagy érvénytelen jeggyel utazók...

De ez az automata működik...

(f. a.)

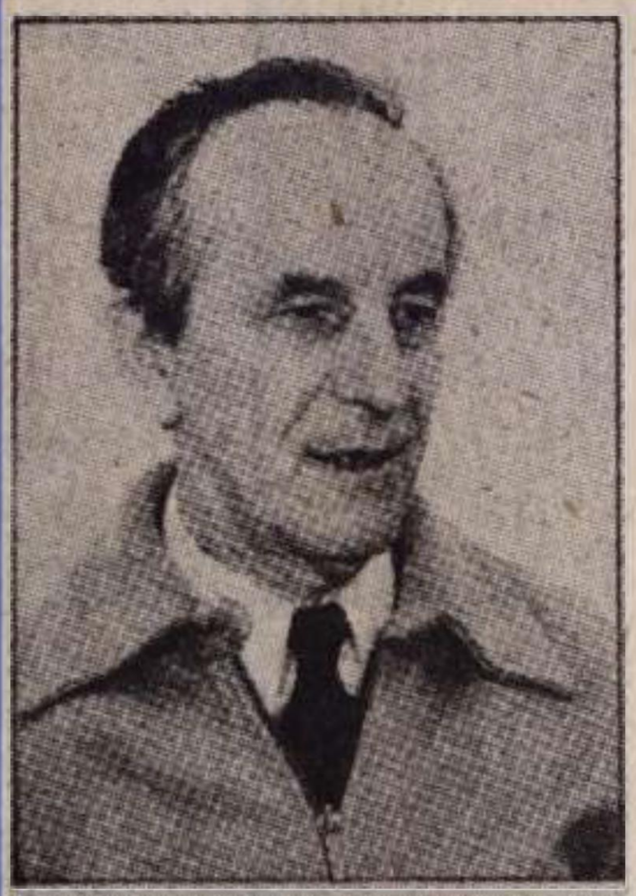

TÜCSÖK és BOGÁR

Inyenceknek pecsenye húsgalambok, pulikölyök védőoltással, kék sziámi cicagyerekek eladók.

A pulikölyök főként egy kis pirított hagymával, a kék sziámigyerek pedig rósejbnivel ízletes!

(A Dunántúli Napló apróhirdetései között fedezte fel Mesztegnyei Imre, pécsi olvasónk)

Dubrovniki látkép

Érdekes!

(A Békésmegyei Népújságból nyirta Fekete István, okányi olvasónk)

Béketúrával zárult a kaposvári pártiskolás találkozó

Ez fix?

(Beküldte Kátai Jenő, siófoki olvasónk)

Amerikai erőfitoktatás

Persze, persze, az erőfit oktatni kell!

(A Délmagyarországban bukkant rá Dávid Anita, szegedi olvasónk)

Figyelem, gyárak, üzemek, vállalatok! Ha hézag van a paraméterek körül, itt megbütykölik!

(Beküldte Garai Tamás)

de ennek semmi értelme." Valahogy így van ez a „steauával" is — semmi értelme, mert noha a zászlót románul „steauának" írják „szteauának" ejtik. Piti ügy mondhatják. Cáfolat-

Noha románul a csillagot írják „steauának", azért azt is „szteauának" ejtik...

(A Vasárnapi Hírekben lelte Teleki Tibor, nagykanizsai olvasónk)

üdülési lehetőségét az idén. Ezt részben a Balaton melletti Hajdúszoboszlón és a Bükk hegységben levő saját üdülőikben, részben

Alapos a gyanúnk, hogy Hajdúszoboszló részben sincs a Balaton mellett.

(A Vasas c. lapban találta Mekk Elek, paksi olvasónk)

N E V E Z É S I   L A P

Országos kispályás S A V A R I A   K U P A   l a b d a f u r ó   tornára

Tessék, most már jó a válogatott, erre a labdát kezdjük fúrni!

(Beküldte Török Sándor, dunaújvárosi olvasónk)

– harmonikaajtó	1650 Ft/m²
– térelválasztó	1650 Ft/m²
– zuhanyzófülke	3200 Ft/m²
– „Helén" kerti zuhanyzo	3000–4000 Ft
– Szolár kempingtus	1 000 000 Ft

Alkalmi vétel!

(A Képes 7 hirdetései között találta Bedegi János, görgetegi olvasónk)

CIKKÜNK NYOMÁN

Ez évi 13. számukban megjelent „Megálló" című cikkre az alábbi választ adjuk:

A Sportkórháznál levő villamos megállóhely az Alkotás utca átépítésekor szűnt meg, mivel az adott útszakaszon az irányonkénti 3 forgalmi sáv mellett a villamos járdaszigetek kialakítását az útpálya szélessége nem tette lehetővé. A megszűnt villamos megállóhely pótlására a 12-es autóbusznak létesült itt új megállóhelypár, ami a jelentkező utazási igényeket megfelelő színvonalon kielégíti. A 12-es autóbuszok és a 61-es villamosok közlekedési gyakorisága között nincs jelentős különbség. Csúcsidőben a 61-es villamosok 3 percenként, a 12-es autóbuszok az egyik irányban 2—3, a másik irányban 4—5 percenként közlekednek.

Kiss József
BKV
Sajtó-, Prop.- és Nemzetközi Szolg. vez.

GYÜMÖLCS

című rejtvényünk megfejtése:

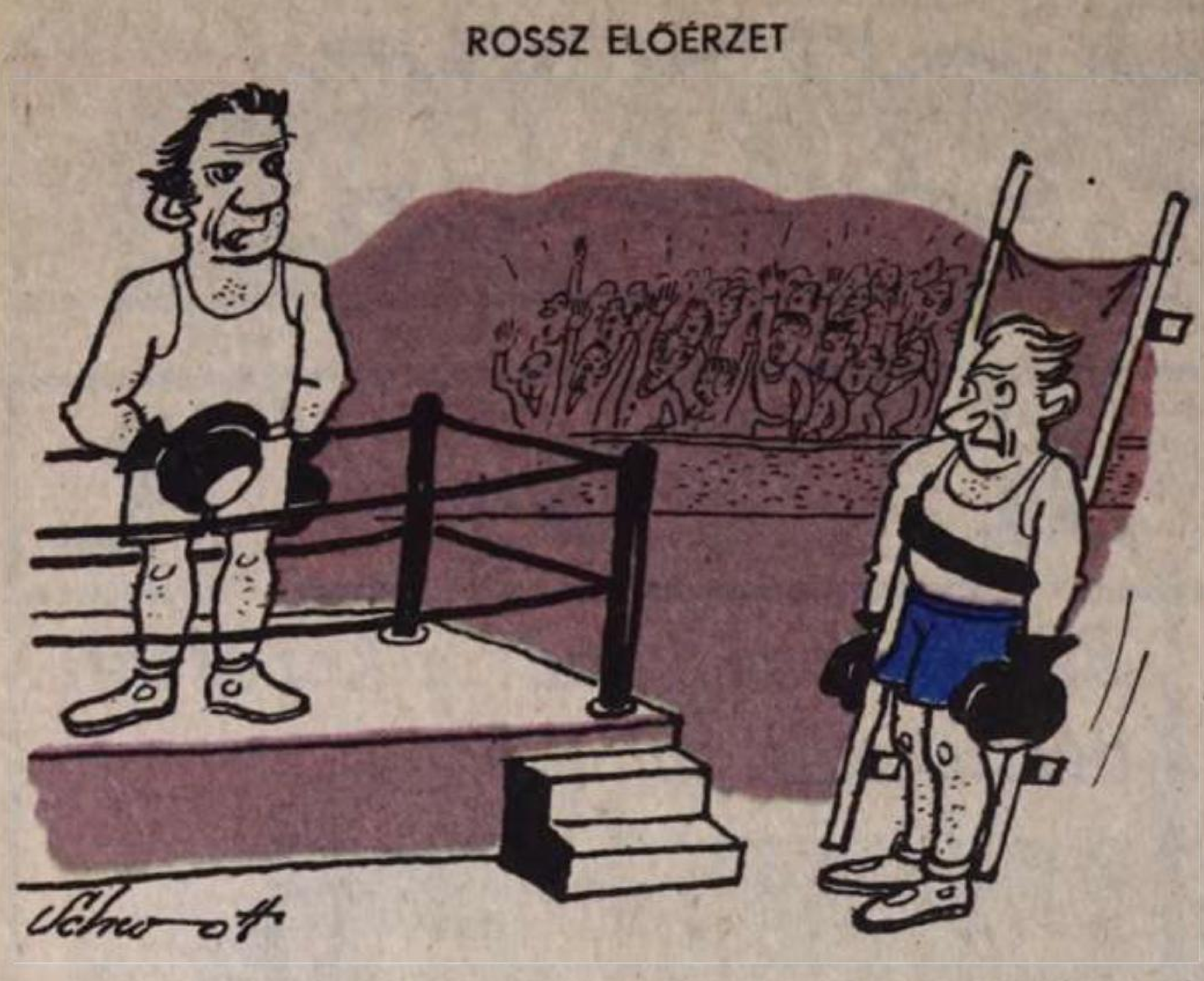
— Elnézést, de ez gyümölcsüzlet, nem pedig információs iroda.

200—200 forintot nyert:

Tapolczay Imréné, Szombathely, Kisfaludy Sándor u. 16., 9700,
Kruppa Károlyné, Budapest, Balzac u. 11., 1136.
Molnár Mártonné, Tataháza, Fürst S. u. 11., 6451

A nyereményeket postán küldjük el.

ROSSZ ELŐÉRZET

TRIBÜN

Yogi Berra, a baseball egykori csillaga, aki már rengeteg maradandó értékű aranymondással lepte meg a sportsajtót, újra bedobott egyet.

— Kérem, hogy idézzenek pontosan. Tulajdonképpen nem is mondtam mindent, amit eddig mondtam.

* * *

Bruce Hurst, a Red Box kapitánya mondta a bajnoki rajt előtt:

— Nem állunk rosszul. Rengeteg olyan játékosunk van, aki képes a csapat bármilyen győzelmi sorozatát megállítani.

* * *

Az istállótulajdonos az állatorvoshoz megy.

— A legjobb apaménem teljesítőképessége megint visszaesett. Újabb erősítőszerre lenne szükség.

— Nézzük csak — tűnődik el az állatorvos —, mit is írtam fel legutóbb?

— Fogalmam sincs — mondja a tenyésztő. — Csak arra emlékszem, hogy átható mentaíze volt.

* * *

A légsúlyú ökölvívó kisfia hazajön a suliból.

— Papa, az egyik srác azt mondta, hogy hasonlítok rád.

— És te mit válaszoltál?

— Nem szóltam semmit. Sokkal erősebb, mint én.

* * *

A nagy klub tulajdonosa elégedetlen az edző munkájával.

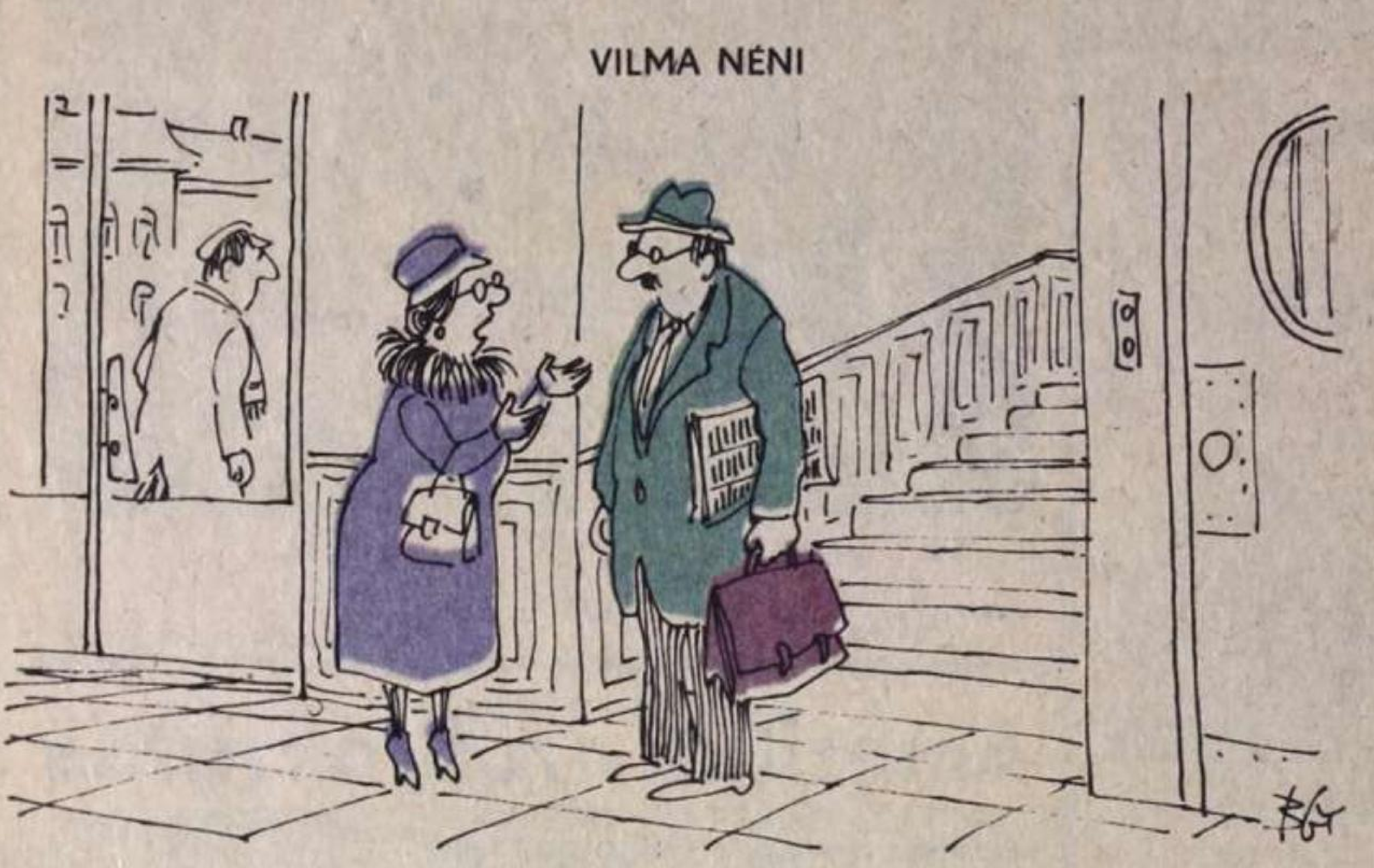
— Nézze Joe, ez így nem megy tovább. Ha így folytatja, kénytelen leszek más edzőt keresni.

A mester élénken bólogat.

— Jól teszi, főnök. Ketten mégis csak jobban fogjuk bírni a munkát.

(p. p.)

VILMA NÉNI

– Tudja, azokban a hősi időkben én még azt is elhittem, hogy egyszer majd megszűnik a pénz...

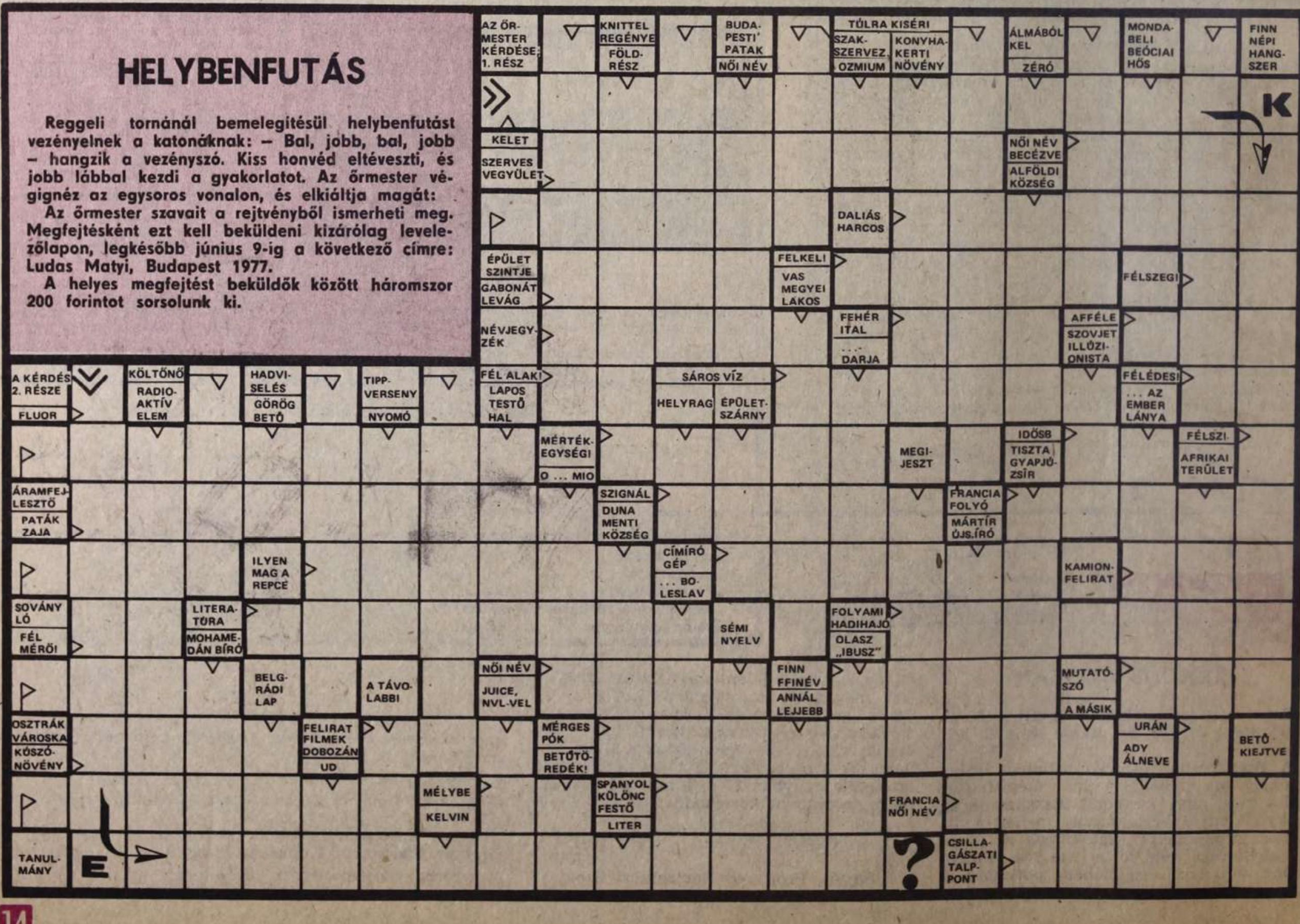
– Vettem fél kiló combhúst, és négy kiló friss szakácskönyvet...

HELYBENFUTÁS

Reggeli tornánál bemelegítésül helybenfutást vezényelnek a katonáknak: – Bal, jobb, bal, jobb – hangzik a vezényszó. Kiss honvéd eltéveszti, és jobb lábbal kezdi a gyakorlatot. Az őrmester végignéz az egysoros vonalon, és elkiáltja magát:

Az őrmester szavait a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 9-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

ALCAZÁS

Rajzok a Neue Berliner Illustrierte című lapból

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP **Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál. a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.

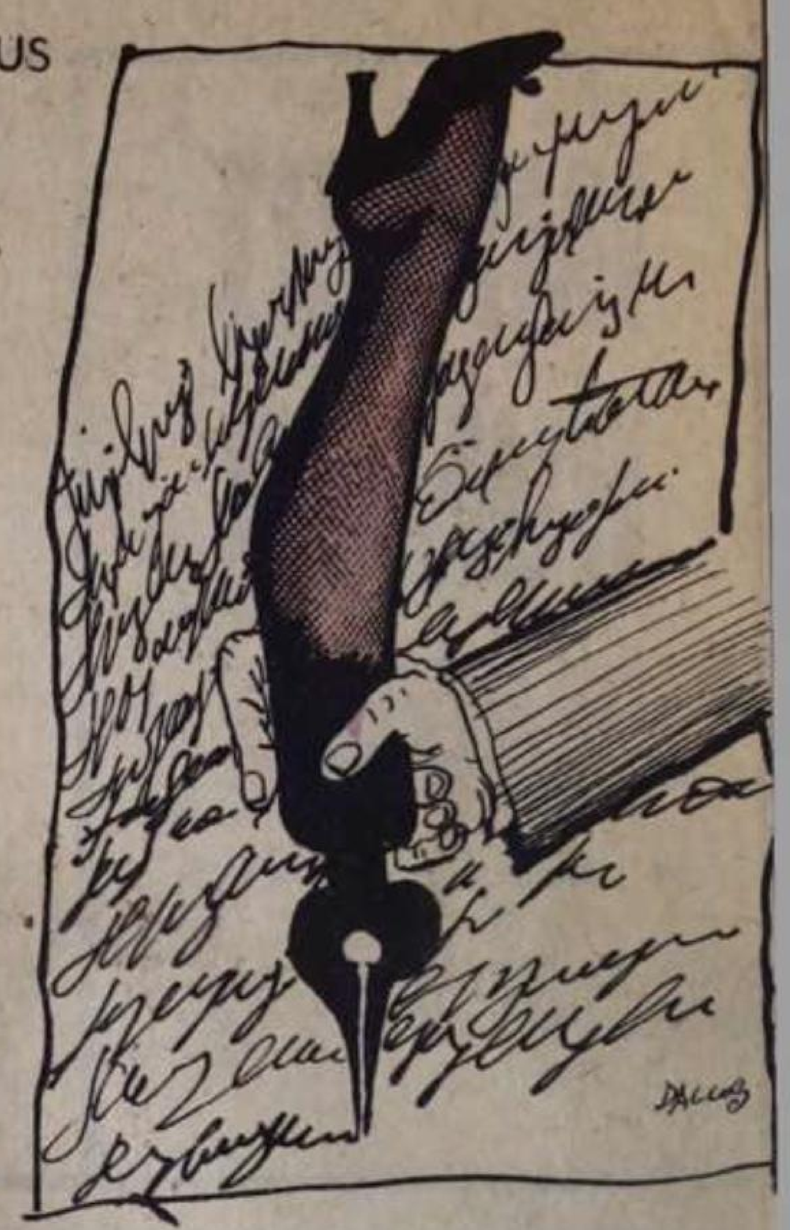
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
86.2308/20-23

Felelős vezető: **VÁGÓ SÁNDORNÉ** vezérigazgató
ISSN 0134—0610

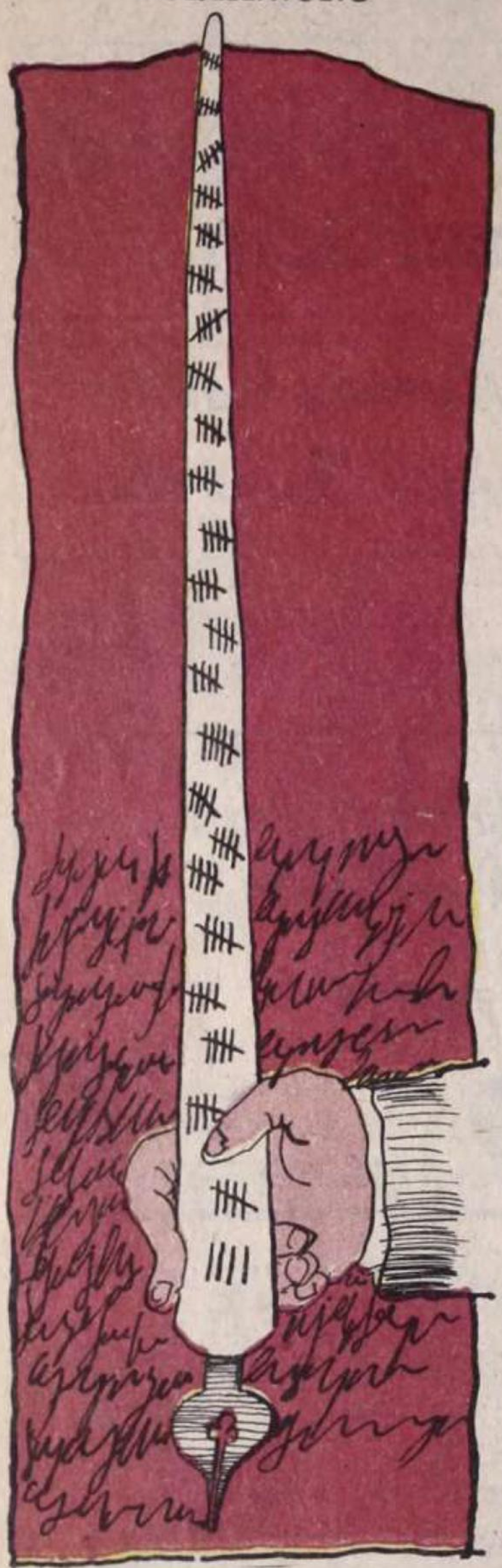
DALLOS JENŐ:

GRAFOMÁNIA

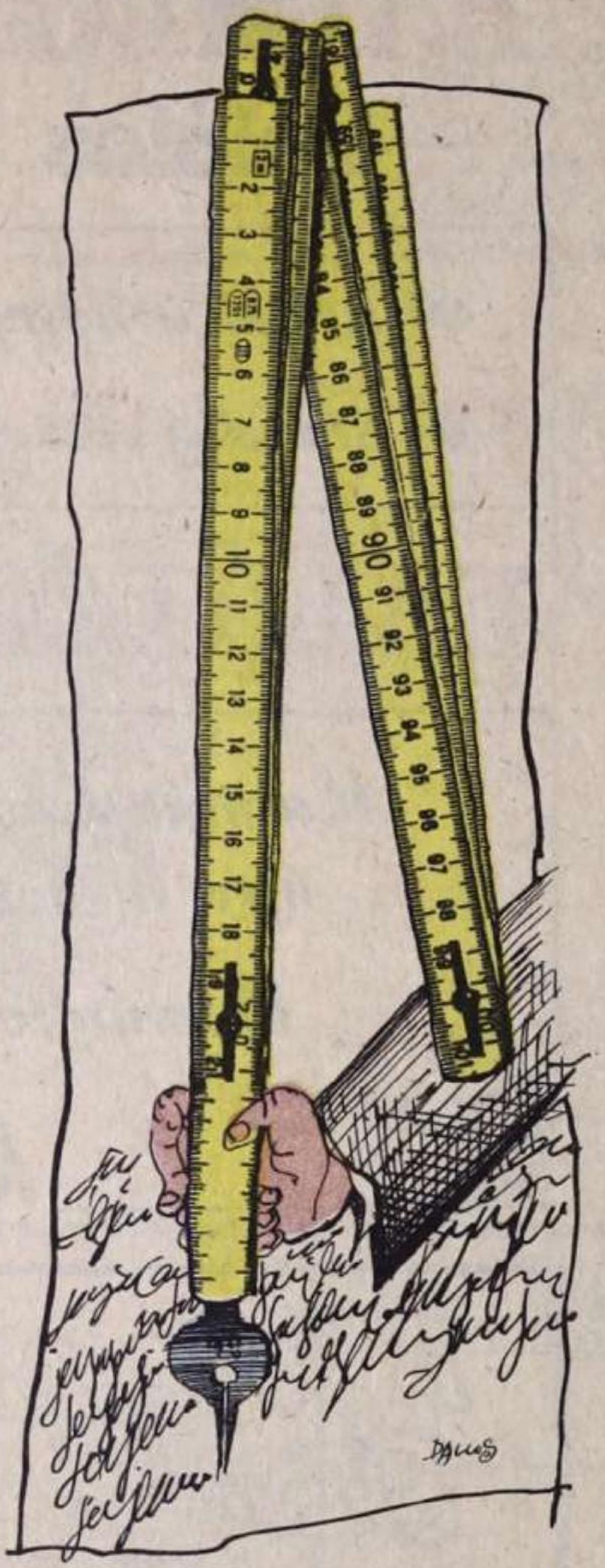
SZEXOLÓGUS

FÖLJELENTGETŐ

FOLYTATÁSOS REGÉNYÍRÓ

KOLLEKTÍV VÉLEMÉNY

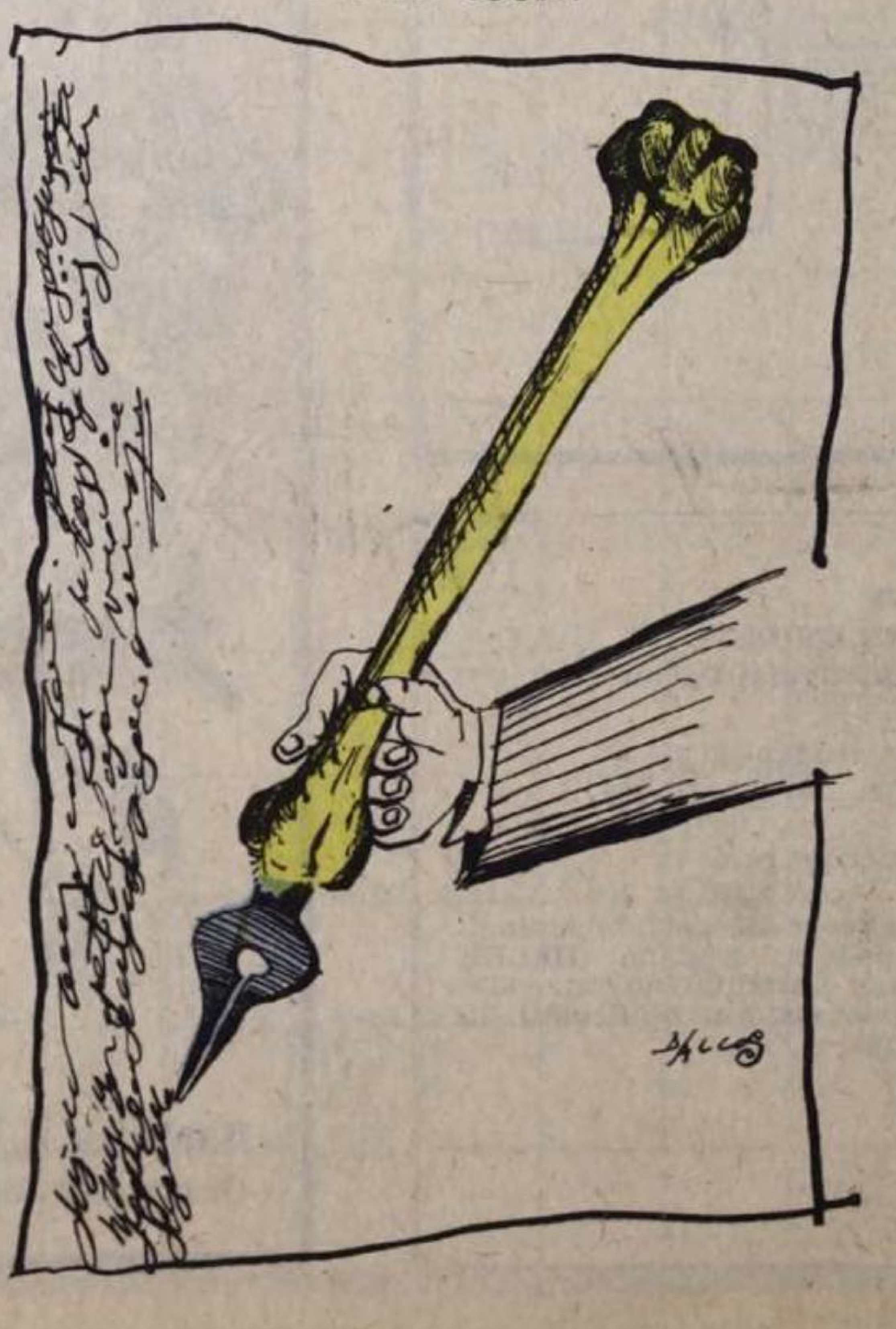
KONYHANYELV

PROBLÉMAÉRZÉKENY KRITIKUS

LERÁGOTT CSONT

INTRIKUS

